

SPIS TREŚCI:

- I. Przedmiot, cel i zakres opracowania**
- II. Podstawa prawna opracowania**
- III. Materiały źródłowe**
- IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**
 - V.1. Cel i przedmiot planu
 - V.2. Powiązania z innymi dokumentami
 - V.3. Przeznaczenie terenów
 - V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko (wyciąg z uchwały)
 - V.5. Uzasadnienie projektu planu
- VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych**
 - VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne
 - VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa
 - VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna
 - VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna
 - VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne
 - VI.6. Charakterystyka przyrodnicza
 - VI.7. Charakterystyka urbanistyczno - kulturowa
 - VI.8. Walory krajobrazowe
 - VI.9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną
 - VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze
- VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane**
 - VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska
 - VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych
 - VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
 - VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji
 - VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
 - VII.6. Podstawowe warunki wynikające z wniosków złożonych do planu, mogące mieć wpływ na środowisko
 - VII.7. Podstawowe wstępne warunki wynikające z prac nad Raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko
 - VII.8. Ogólne dane dotyczące planowanej inwestycji
- VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu**
 - VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - VIII.2. Gleba i surowce naturalne
 - VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne
 - VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące
 - VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami
 - VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)
 - VIII.7. Zmiany w krajobrazie
 - VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe
 - VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi
 - VIII.10. Zaopatrzenie w media
 - VIII.11. Oddziaływania skumulowane
- IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa**
 - IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi
 - IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska
 - IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami
- X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu**
- XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.**
- XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- XIV. Rozwiązania alternatywne**
- XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski**
- XVI. Bibliografia**
 - XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe
 - XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

I. Przedmiot, cel i zakres opracowania

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków. Jest dokumentem sporządzanym równoległe z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.

Uchwała obejmuje obszar ok.399,6 ha, terenu położonego w Szczyrku, w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoków Skrzycznego.

W ramach procedury opracowywania planu przewiduje się uzyskanie zgód na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Celem opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest konieczność modernizacji oraz planów rozbudowy Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego, mających na celu przywrócenie tradycji narciarskich w Szczyrku. Planuje się stworzenie nowoczesnego i atrakcyjnego ośrodka na europejskim poziomie. W związku z niniejszymi planami Zarządca ośrodka złożył wniosek o wykonanie ww planu miejscowego, co musi zostać poprzedzone zmianą studium.

Niniejszy dokument, jak i sam projekt planu miejscowego, uzupełniono i poprawiono zgodnie z zaleceniami Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartymi w pismach: WOOŚ-BB.610.35.2015.AB.2 oraz WOOŚ.410.204.2015.AB z dnia 24.06.2015r., stanowiącymi odpowiedź na wniosek o uzgodnienie i zaopiniowanie (znak GKHUHR.6721.70.2015 z dnia 20.05.2015r.). Wzięto także pod uwagę zalecenia wynikające z bezpośrednich rozmów z Inspektorami Delegatury RDOŚ w Bielsku-Białej.

Integralną część niniejszej prognozy stanowi „Inwentaryzacja terenu objętego zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego – Uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu” (ECO-CONSULT, wrzesień 2015r.). Należy założyć, że stanowi ona bogate uszczegółowienie treści zawartych w tekście prognozy.

II. Podstawa prawna opracowania

Obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 7 listopada 2008r. Nr 199, poz. 1227 z późniejszymi zmianami).

W prognozie oddziaływania na środowisko dla opracowywanego projektu zmiany planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227) ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 11.12.2014r. znak: WOOŚ.411.228.2014.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (pismo z dnia 09.12.2014r. znak: ONS/ZNS/522/52/12P/14).

oraz w:

- pismach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pisma z dnia 24.06.2015r. znak: WOOŚ-BB.610.35.2015.AB.2 oraz WOOŚ-BB.410.204.2015.AB).

III. Materiały źródłowe

W celu wykonania prognozy oddziaływania na środowisko użyto materiałów wyjściowych – „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004), opracowań tematycznych, opracowań kartograficznych.

Materiały wykorzystywane w toku prac zostały udostępnione przez Urząd Miasta w Szczyrku,

Nadleśnictwo Bielsko, Szczyrkowski Ośrodek Narciarski pochodzą ze zbiorów własnych autora oraz ogólnodostępnych w Internecie zasobów. Dokumenty i materiały źródłowe sporządzone zostały przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty jak: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie i prognozy oddziaływania na środowisko a także raporty, decyzje środowiskowe oraz wyniki badań monitoringowych stanu środowiska, inwentaryzacje przyrodnicze itp.

Wykorzystane materiały ujęte są w bibliografii.

IV. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

W okresie sporządzania niniejszego opracowania nie było przepisów prawnych określających metody sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu.

Uwzględniono w możliwym zakresie sugestie otrzymane od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w wyniku których zmiany wprowadzone zostały zarówno do projektu planu miejscowego, jak i niniejszej prognozy.

Wykonano załącznik graficzny, zawierający podstawowe uwarunkowania z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

V. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego obszaru

V.1. Cel i przedmiot planu

Celem projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie nowego przeznaczenia i warunków zagospodarowania dla terenu wskazanego w uchwale Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego.

Celem opracowania zmiany planu jest konieczność modernizacji a także rozbudowy tras narciarskich Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego.

Uchwałę podjęto na podstawie wniosku złożonego przez Szczyrkowski Ośrodek Narciarski.

Obszar planu znajduje się obecnie w części w obrębie obowiązującego planu, we fragmencie obejmuje obszar gdzie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu obejmuje:

1. Rysunek planu w skali 1:2000 wraz z wyrysami ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z oznaczeniem granic obszaru objętego planem;
2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu
3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

V.2. Powiązania z innymi dokumentami

Plan opracowany został w powiązaniu z:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Szczyrk,
- 2) „Opracowaniem ekofizjograficznym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 3) uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego.

V.3. Przeznaczenie terenów

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zmienia przeznaczenie terenów przyjęte dotychczasową uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку i ustala nowe.

Projekt przewiduje wprowadzenie do obszaru następujących funkcji (przeznaczenia terenu):

- 1) USN - teren usług sportowo-turystycznych – teren tras narciarskich;
- 2) USNs - teren usług sportowo-turystycznych – teren tras narciarskich z dopuszczeniem szkoły narciarskiej;
- 3) USS – teren usług sportowo-turystycznych – teren tras saneczkowych;
- 4) 1.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 5) 2.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 6) 3.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 7) 4.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 8) 5.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 9) 6.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 10) 7.UT - teren usług obsługi tras narciarskich;
- 11) 1.USR - teren sportowo-rekreacyjny;
- 12) 2.USR - teren sportowo-rekreacyjny;
- 13) 2.USRtk - teren sportowo-rekreacyjny i kolei linowej;
- 14) U – teren usług;
- 15) Uusn – teren usług z dopuszczeniem tras narciarskich;
- 16) KS/U - teren parkingu z usługami;
- 17) KS – teren parkingu;
- 18) UŁ – teren łączności;
- 19) TK – teren kolei linowej;
- 20) TKRMa – teren kolei linowej i zabudowy zagrodowej z agroturystyką;
- 21) TKusn – teren kolei linowej i trasy narciarskiej;
- 22) TKkdl – teren kolei linowej i dróg lokalnych;
- 23) TKkdd – teren kolei linowej i dróg dojazdowych;
- 24) TKo – teren wyciągów narciarskich;
- 25) TKotk – teren wyciągów narciarskich i kolei linowej;
- 26) MN/U – teren zabudowy mieszkaniowej z usługami;
- 27) MN – teren zabudowy mieszkaniowej;
- 28) MNtk – teren zabudowy mieszkaniowej i kolei linowej;
- 29) MNusn – teren zabudowy mieszkaniowej i tras narciarskich;
- 30) R – teren rolny;
- 31) RMa – teren zabudowy zagrodowej z agroturystyką;
- 32) Z – teren zieleni;
- 33) ZL – teren lasów;
- 34) ZLp – teren lasów i parków linowych;
- 35) W – teren wód śródlądowych – zbiorniki wodne;
- 36) Wp – teren wód śródlądowych – wody płynące;
- 37) Wuo – teren infrastruktury wodociągowej;
- 38) Wo – teren infrastruktury wodociągowej;
- 39) KDG – tereny dróg publicznych klasy głównej;
- 40) KDL – tereny dróg publicznych klasy lokalnej;
- 41) KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
- 42) KDLusn – tereny dróg publicznych klasy lokalnej i tras narciarskich;
- 43) KDDusn – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej i tras narciarskich;
- 44) KDW – tereny dróg wewnętrznych.

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
USN, USNs, USS	18,22
UT	2,93
TK, TKRMa, TKusn, TKkdd, TKo, TKotk	4,41
1USR, 2USR, USRtk	0,69
U, Uusn	0,21
KS, KS/U	0,61
UŁ	0,08
MN, MN/U, MNtk, MNusn	0,65
R, RMa	9,44
Z	0,46
ZL, ZLp	60,88
Wp, W	0,87
Wuo, Wo	0,06
komunikacja	0,49

Zasady zagospodarowania (parametry, wskaźniki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów) mogące mieć wpływ na środowisko zostały przytoczone w rozdziałach poniżej.

V.4. Ustalenia ogólne mogące mieć wpływ na środowisko:

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Zakaz lokalizacji infrastruktury związanej z odnawialnymi źródłami energii przetwarzającymi energię wiatru;
2. Dopuszczenie miejsc do parkowania, z wyjątkiem terenów: Z, ZLp 01, W 01, Wp, USN;
3. Ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy – zgodnie z rysunkiem planu;
4. Dopuszczenie w terenach: MN, MN/U 01, 2.USR, 1.UT 01, 2.UT 01, 3.UT 01, 4.UT 01, 5.UT 01, 6.UT 01, 7.UT 01 sytuowania ściany budynku, nie posiadającej otworów okiennych lub drzwiowych, w odległości 1,5 m od granicy z sąsiednią działką budowlaną lub bezpośrednio przy granicy – pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w przepisach odrębnych, dotyczących w szczególności bezpieczeństwa pożarowego;
5. W zakresie estetyki obiektów ustala się :
 - 1) nakaz stosowania kolorystyki materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.),
 - 2) nakaz wykonywania przęseł ogrodzeń jako ażurowych.
6. Ustala się zasady lokalizacji nośników reklamowo-informacyjnych:
 - 1) dopuszczenie realizacji wolnostojących nośników reklamowo-informacyjnych jedynie w terenach: 1.UT 01, 2.UT 01, 3.UT 01, 5.UT 01, 6.UT 01, U, Uusn, USR, 2.USRtk, KS/U, KS, MN/U 01, MN, MNtk, MNusn, RMa, TKRma,
 - 2) dopuszczenie maksymalnej powierzchni jednego wolnostojącego nośnika reklamowo-informacyjnego:
 - a) 90,0 m² - w terenach 1.UT 01, 2.UT 01, 5.UT 01, 6UT 01,
 - b) 18,0 m² - w pozostałych terenach;
 - 3) maksymalna wysokość konstrukcji nośnej nośników reklamowo-informacyjnych:
 - a) 20 m – dla wolnostojących o pow. 90 m²,
 - b) 12 m – dla pozostałych,
 - 4) maksymalna powierzchnia nośników reklamowo-informacyjnych na budynkach: 90,0 m²,
 - 5) zakaz lokalizacji świetlnych nośników reklamowo – informacyjnych w terenach: 3.UT 01, 4.UT 01, 6.UT 01, 7.UT 01,
 - 6) maksymalna powierzchnia świetlnych nośników reklamowo - informacyjnych: 32,0 m²,
 - 7) zakaz montażu nośników reklamowo - informacyjnych na ogrodzeniach nieruchomości.
 - 8) zakaz lokalizacji nośników reklamowych w przestrzeni ponad dachami budynków.
 - 9) dopuszczenie realizacji oznakowania tras narciarskich oraz turystycznych i tablic kierunkowych na skrzyżowaniach tras narciarskich o maksymalnej powierzchni: 2,0 m²,
7. W zakresie kształtowania i rewaloryzacji elementów zagospodarowania przestrzennego ustala się:
 - 1) dopuszcza się remonty, przebudowę, rozbudowę i nadbudowę istniejących obiektów budowlanych znajdujących się po zewnętrznej stronie nieprzekraczalnych linii zabudowy pod warunkiem nie przekraczania istniejącej linii zabudowy wyznaczonej przez ten obiekt;
 - 2) dopuszcza się zachowanie istniejącej, w dniu wejścia w życie niniejszego planu, zabudowy o innym przeznaczeniu niż podstawowe i dopuszczalne lub innych (przekroczonych) parametrach niż podane dla poszczególnych terenów z możliwością podejmowania robót budowlanych na tych obiektach i przekroczeniem istniejących parametrów maksymalnie o 10% (dla zabudowy zagrodowej maksymalnie o 40 %), za wyjątkiem terenów TK, TKusn, TKkdd, TKo, TKotk 01, dla których obowiązuje zakaz nadbudowy, jeśli przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej,
 - 3) dopuszcza się remonty dachów o geometrii innej (w dniu wejścia w życie niniejszego planu) niż wynika to z ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego ustala się:
 - 1) nakaz stosowania dla celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,
 - 2) zakaz stosowania, do utwardzania nawierzchni drogowych i miejsc parkingowych, materiałów powodujących zanieczyszczenie powietrza pyłem;
2. W zakresie ochrony wód i gruntów ustala się:
 - 1) nakaz odprowadzenia ścieków - zgodnie z § 12 ust.2 pkt. 3;
 - 2) nakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych – zgodnie z §12 ust.2 pkt. 4;
 - 3) teren położony jest w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych a także w obszarze objętym planem stref ochronnych ujęć wody;
 - 4) nakaz uszczelnienia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
3. W zakresie ochrony elementów przyrodniczych i krajobrazu ustala się:
 - 1) nakaz stosowania ogrodzeń ażurowych pozwalających na przemieszczanie się drobnej fauny,
 - 2) teren położony jest w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.6.1998r. oraz w jego otulinie,
 - 3) teren częściowo położony jest w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005,
4. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku:
 - 1) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: USN, USS, USNs 01, UT, USR, TKusn - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - 2) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: MN, MNtk, MNusn - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

- 3) dla terenu oznaczonego symbolem MN/U-01 - jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
- 4) dla terenów oznaczonych symbolem literowym RMa - jak dla terenów zabudowy zagrodowej.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów osuwisk wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:

1. Dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
2. Dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.).
3. Nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
4. Nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

W obszarze objętym planem nie występują tereny zagrożone wystąpieniem powodzi.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

1. strefę ochrony konserwatorskiej OK 3 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czyrna”;
2. Zasady w zasięgu strefy OK:
 - 1) utrzymanie istniejących zasadniczych elementów układu urbanistycznego, historycznej sieci dróg, zabudowy oraz elementów krajobrazu naturalnego takich jak: wody powierzchniowe, jary, zieleń naturalna;
 - 2) rehabilitacja i rewaloryzacja istniejącej zabudowy oraz historycznych układów przestrzennych i elementów rozplanowania układu osadniczego;
 - 3) ochrona historycznych założeń zieleni.

W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się:

- 1) obszary stanowiące przestrzeń publiczną:
 - a) drogi publiczne, 1.UT 01, 2.UT 01, 3.UT 01, 4.UT 01, 5.UT 01, 6.UT 01, 7.UT 01,
 - b) teren przeznaczony pod organizację imprez masowych: 1.UT, 2.UT 01, 3.UT 01, KS/U 02;
- 2) dla obszarów przestrzeni publicznych i w ich sąsiedztwie:
 - a) dopuszczenie lokalizacji w pasach drogowych zadaszonych przystanków, punktów sprzedaży prasy i niezbędnych urządzeń infrastruktury;
 - b) umieszczanie nośników reklamowych zgodnie z warunkami określonymi w § 6 ust.6.

W zakresie infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszczenie lokalizacji sieci, obiektów oraz urządzeń infrastruktury technicznej,
- 2) zaopatrzenie w media:
 - a) w wodę:
 - z wodociągowej miejskiej sieci rozdzielczej,
 - dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód
 - b) w energię elektryczną: poprzez istniejące i projektowane stacje transformatorowe SN/nN, liniami napowietrznymi lub kablowymi podziemnymi niskiego napięcia,
 - c) w ciepło: ogrzewanie budynków w oparciu o indywidualne rozwiązania, wykorzystujące proekologiczne wysokosprawne źródła energii, charakteryzujące się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;
- 3) odprowadzenie ścieków sanitarnych:
 - a) do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
 - b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- 4) odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:
 - a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań (np. studni chłonnych), z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 4,
 - b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

V.5. Ogólne uzasadnienie projektu planu

Teren planu stanowi tereny leśne oraz rolne, użytkowane równocześnie znacznej części jako trasy narciarskie wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Składają się na kompleks dawnego Górniczego Ośrodka Narciarskiego, działającego obecnie jako Szczyrkowski Ośrodek Narciarski.

Obszar planu położony jest w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoków Skrzycznego. Jego powierzchnia wynosi ok. 399,6 ha.

Ośrodek wyposażony jest w przestarzałą, nie spełniającą współczesnych standardów, infrastrukturę - stare wyciągi orczykowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą i budynkami, które w wielu przypadkach już od lat nie funkcjonują, często tworząc straszące w krajobrazie pustostany, jak np. tzw. „Akwarium” na Hali Skrzyczneńskiej. Całość obiektów i urządzeń ośrodka nie była od dziesięcioleci modernizowana i remontowana. Może też z czasem stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi oraz dla środowiska, z uwagi na przestarzałe technologie.

Potrzeba opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z konieczności modernizacji oraz planów rozbudowy ośrodka, mających na celu przywrócenie najlepszych tradycji narciarskich w Szczyrku. Planuje się stworzenie nowoczesnego i atrakcyjnego ośrodka na europejskim poziomie.

W ramach procedury opracowywania planu przewiduje się uzyskanie zgód na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zarządca ośrodka złożył wniosek o wykonanie ww planu, w związku z planami modernizacji i przebudowy istniejącego ośrodka narciarskiego.

VI. Charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych

VI.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca. Powierzchnia miasta wynosi 39 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

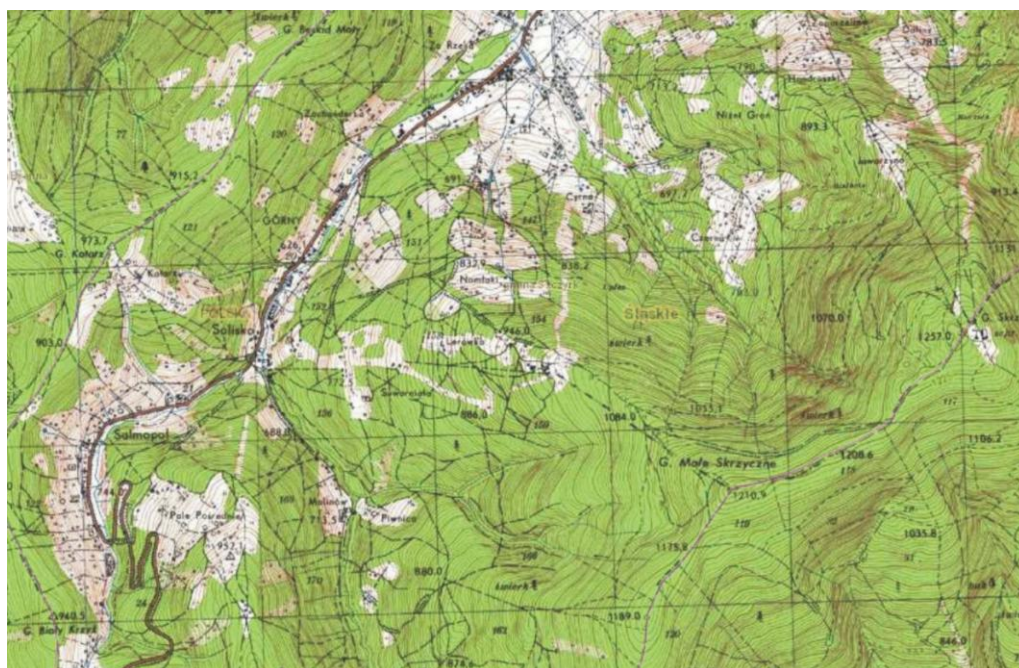
Zgodnie z podziałem Polski na mezoregiony fizycznogeograficzne wg Kondrackiego obszar Miasta Szczyrk należy do:

- podobszar „Karpaty i Podkarpacie”
- prowincji „Karpaty Zachodnie”
- podprowincji: „Zewnętrzne Karpaty Zachodnie”,
- makroregionu „Beskidy Zachodnie” (513. 4-5)
- mezoregionu „Beskid Śląski” (Pasma Wiślańskie)

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Obszar planu położony jest w Szczyrku, jego południowej części, w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoków Skrzycznego. Obejmuje obszar użytkowany od kilkudziesięciu lat jako ośrodek narciarski, pierwotnie górniczy, obecnie w zarządzie Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego.

Teren planu stanowi tereny leśne oraz rolne, użytkowane równocześnie znacznej części jako trasy nartarskie wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Powierzchnia obszaru objętego planem wynosi ok. 399,6 ha.

VI.2. Charakterystyka geologiczna, geomorfologiczna i glebowa

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie. Piaskowce godulskie są skałami twardymi, drobnoziarnistymi o spoiwie z reguły krzemionkowo-węglanowym. Na silnie kamienistej zwietrzelinie tych piaskowców powstają gleby skrytobelicowe i bielicowe stanowiące siedlisko borów mieszanych i lasów mieszanych. Piaskowce mogą mieć zastosowanie w budownictwie i drogownictwie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach grzbietów dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masownością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Beskid Śląski dzieli się na dwie części: północną i południową, w obrębie której znajduje się Szczyrk.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spęływania i spłukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spęływanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. Wg dostępnych danych (Speleoklub Beskidzki) liczba jaskiń wynosi 347.

W obszarze planu nie znajdują się żadne z jaskiń. Ich położenie względem granic pokazano na załączniku graficznym. Jaskinie omówiono w rozdziale VI.9.

Stoki, także obszaru objętego planem, charakteryzują się predyspozycjami do wystąpienia osuwisk. Występują liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz sąsiadujące - obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych. Położenie osuwisk pokazano na załączniku graficznym.

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Gronicek, do produkcji cegły palonej). **W rejonie przedsięwzięcia nie eksploatuje się żadnych surowców mineralnych.**

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu Szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonka otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skała (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skaliste (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie stoków Skrzycznego, Małego Skrzycznego a także stoków rejonu Pośredniego – opadających w kierunku północno-zachodnim ku dolinie Żylicy.

Wysokości bezwzględne, obszaru objętego uchwałą końcową, wynoszą od ok. 580 do 1257 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 677 m.

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywy zwietrzelinowe, koluwalne i deluwialne wieku plejstoceńskiego i holocenińskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby szkieletowe pochodzenia wietrzeniowego, związane z fliszem karpackim.

VI.3. Charakterystyka hydrogeologiczna i hydrologiczna

WODY PODZIEMNE

Z danych literaturowych wynika, że na terenie Szczyrku nie występują podziemne wody wgłębne.

Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Zgodnie z Programem Państwowego Monitoringu Środowiska województwa śląskiego na lata 2010-2012 (www.katowice.pios.gov.pl), w ramach podsystemu monitoringu jakości wód powierzchniowych realizowano zadania:

- badania i ocena stanu rzek,
- badania i ocena potencjału ekologicznego i stanu chemicznego zbiorników zaporowych.

Zasadnicze cele, priorytety, zadania dotyczące ochrony zasobów wód przed zanieczyszczeniem sprecyzowano w „Programie ochrony środowiska miasta Szczyrk”:

Są to:

- Przywrócenie czystości wód powierzchniowych, ochrona zasobów wód podziemnych oraz zapewnienie mieszkańcom wody o wysokiej jakości,

- minimalizacja zagrożeń spowodowanych klęskami powodzi,
- poprzez:

- rozbudowę sieci kanalizacyjnej i deszczowej,
- ograniczenie ilości ścieków nieczyszczonych,
- ograniczenie strat wody związanych z przesyłem i poprawa zaopatrzenia ludności w wodę,
- ochrona wód powierzchniowych i podziemnych,
- opracowanie planów ochrony przeciwpowodziowej,

W cyklu pomiarowym 2010-2012 badania monitoringowe prowadzono w 201 punktach pomiarowych zlokalizowanych na 162 jednolitych częściach wód powierzchniowych. Badaniami objęte były rzeki – 179 punktów oraz zbiorniki zaporowe – 22 punkty. Ilościowe zestawienie badanych JCWP oraz punktów pomiarowych w regionach wodnych oraz zlewniach 3 poziomu wg Komputerowej Mapy Podziału Hydrograficznego Polski

Szczegółowe oceny w punktach pomiarowych oraz w jednolitych częściach wód powierzchniowych zamieszczono na stronie internetowej Inspektoratu: www.katowice.pios.gov.pl.

W ramach oceny stanu i potencjału ekologicznego Jednolitych Części Wód Powierzchniowych zlewnię Żyłicy zakwalifikowano do wód o stanie ZŁYM, jednak niezagrożone nieosiągnięciem stanu dobrego.

Wystąpienia stanów powodziowych związane są głównie z opadami atmosferycznymi w zlewni.

Na potrzeby wykonania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wykonano „Ekspertyzę hydrologiczną zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” przez Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach (Katowice, 1998r.). Wykonano również w RZGW w Krakowie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nie obwałowanych w zlewni Soły” (2004r.). **Teren planu nie podlega okresowym zalewom.** Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej sukcesywnie i terminowo wdraża postanowienia Dyrektywy Powodziowej. **Obszar opracowania znajduje się poza wyznaczonymi obszarami zagrożenia podtopieniami oraz obszarami wskazanymi na mapach zagrożenia powodziowego i mapach ryzyka powodziowego.**

Do czasu przekazania oficjalnego pełnej cyfrowej formy map jednostkom administracji, **nie stanowią one podstawy przy uzgadnianiu dokumentów w zakresie planowania przestrzennego.**

VI.4. Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyrku.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = -1,8°C (-5,8°C na Skrzycznym)

Średnia temperatura lipca (VII) = +17,3°C (+11,4°C na Skrzycznym)

Średnia liczba dni z temperaturą powyżej +25 °C = ok. 25 / rok

Średnia liczba dni z temperaturą poniżej +0 °C = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3 °C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = +7 do +8 °C
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = +4 do +6 °C
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = +2 do +4 °C

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm,

Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu.

Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzcholinie Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzyczem – ok. 165 dni

NASŁONECZNIENIE

Średnia dobową liczbą godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne (40%). Ciszę stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

VI.5. Charakterystyka akustyczna i pole elektromagnetyczne

Głównym źródłem hałasu kształtującym klimat akustyczny na terenie miasta jest ruch drogowy wzdłuż układu komunikacyjnego – drogi krajowej 942. W „Programie ochrony środowiska województwa bielskiego do roku 2015” rejon Szczyrku z uwagi na w/w drogę został zaliczony do tzw. „strefy terenów o warunkach akustycznych niekorzystnych, lecz dopuszczalnych” („strefa znacznej uciążliwości w dzień i bardzo znacznej w noc”). Równoważny poziom hałasu określono na 65 – 70 dB).

Określono następujące przekroczenia:

- w dzień – 5 – 20 dB,
- w nocy (wewnątrz budynków) – 10 – 15 dB,

Wskazano m. in. konieczność ekranowania tras przy przekroczeniach dopuszczalnych poziomów hałasu o ponad 10 dB

Uciążliwość nie ma wpływu na tereny chronione.

W analizowanym terenie poza sezonowymi źródłami hałasu, związanymi z sezonem narciarskim, brak obecnie innych. Źródła hałasu w sezonie narciarskim to:

- armatki śnieżne,
- okresowo pracujące ratraki,
- istniejące wyciągi orczykowe (stacje z kołami napędowymi i napinająco-przewojowymi),
- przenośne urządzenia nagłaśniające.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabeli nr 3.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Podstawowym aktem regulującym zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu najlepszego stanu środowiska poprzez:

- utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach,
- zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko są obowiązani do wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania oraz każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji. Szczegółowe ustalenia dotyczące pomiarów oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (Dz. U. Nr 192, poz.1883). Wszelkie urządzenia emitujące pole elektromagnetyczne aby mogły być eksploatowane muszą spełniać określone specjalnymi przepisami warunki.

Źródłem emitowania promieniowania są między innymi:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Wszystkie te systemy są źródłami promieniowania elektromagnetycznego emitowanego w szerokim zakresie częstotliwości i o różnych poziomach wartości natężenia pola elektromagnetycznego.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, m.in. z powodu rozwoju radiokomunikacji oraz powstawania coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności.

Wymieniony rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności. Nadal poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczasowe badania wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu. Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla:

- terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową,
- miejsc dostępnych dla ludności.

Występowanie pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych w wolnej przestrzeni, niedostępnej dla ludzi, niezależnie od parametrów te pola charakteryzujących, nie jest uciążliwością w rozumieniu przepisów ochrony środowiska.

Polska posiada jeden z niższych na świecie dopuszczalnych limitów ekspozycji w zakresie ochrony ludności przed PEM, co oznacza, iż polskie przepisy prawne w odniesieniu do stacji bazowych telefonii komórkowej są jednymi z bardziej rygorystycznych.

Inwestycje z kategorii mogących pogorszyć stan środowiska wymagają odrębnej procedury administracyjnej, która ma na celu wyeliminowanie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko w tym na zdrowie ludzi.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. **Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.**

Z danych literaturowych wynika, że obserwuje się stały wzrost poziomów PEM. Po to, aby dobrze poznać charakterystykę tego zjawiska i śledzić jego zmiany, konieczne jest prowadzenie monitoringu pól elektromagnetycznych.

W Szczyrku przy ul. Orlej znajduje się punkt sieci monitoringowej, gdzie średnie natężenie pola elektromagnetycznego w roku 2012 wynosiło 0,71 V/m.

VI.6. Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regła dolnego (pomiędzy 500 -

1100 m.n.p.m.), regła górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy porastają w przewadze gleby brunatne, głównie kwaśne i bielcowe oraz opadowoglejowe. Nie posiadają nadzwyczajnego bogactwa florystycznego.

Lasy Nadleśnictwa Bielsko mają w przewadze funkcję ochronną. Funkcja gospodarcza stanowi ułamek procenta. Główną kategorią ochronności jest wodochronność lasów trwale uszkodzonych na skutek działalności przemysłu, także w miastach i wokół miast.

Na terenie Szczyrku lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%).

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górską,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Pierwotna Puszcza Karpacka zaczęła być intensywnie wycinana już w okresie średniowiecza, gdy buki przeznaczone do produkcji węgla drzewnego oraz potażu. Od XVIII wieku rozpoczęto rabunkowy wyręb świerczyn przeznaczonych na obudowy chodników kopalni węgla kamiennego na Śląsku. Występujące obecnie zbiorowiska leśne są pozostałością XIX wiekowych nasadzeń materiałem obcego pochodzenia. Zgodnie z praktyką obowiązującą w leśnictwie austro-węgierskim nie przywiązywano żadnej wagi do pozyskania materiału miejscowego pochodzenia. Wsadzano sadzonki świerka wyprodukowane z nasion pochodzących z Alp, południa kontynentu, lub innego, całkowicie nieznanego źródła, które po upływie kilkudziesięciu lat zaczynały chorować.

Monokultury świerkowe, chorują i wymagają pilnej „przebudowy” (ok.75%), co zajmie ok. 70-80 lat. Część drzew jest już martwa. Częściowo odznaczają się około 50% utratą igieł, o niewielkich przyrostach, widocznej dużej ilości suchych, martwych gałęzi. Bardzo wiele złamanych okazów spoczywa na ziemi. Posusz jest usuwany lecz mimo to obserwowano aktywne, żywe żerowiska szkodników (kornik). Wymieranie świerczyn jest spotęgowane oddziaływaniem emisji przemysłowych (kwaśne deszcze) z zakładów przemysłowych Śląska oraz Czech, szczególnie intensywnych w okresie rozwoju socjalistycznej gospodarki. Na wylesionych obszarach tworzą się zbiorowiska ziołorośli oraz rozległe borówczyska z widocznymi stadiami samoistnej sukcesji ekologicznej. Na części badanego obszaru zostały wysadzone odnowienia lasu złożone z buków, modrzewi i kosodrzewiny z domieszką świerka rodzimego pochodzenia. Od wysokości około 800 m .n.p.m., rosną lasy mieszane, mniej zniszczone z dominującym bukiem z domieszką jodły, świerka i klonu jawora i klona zwyczajnego.

Nadleśnictwo wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego - „Lasy Beskidu Śląskiego”. Został on utworzony Zarządzeniem nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dn., 19.12.1994 r. (ZO-72-15/94). LKP „Lasy Beskidu Śląskiego” składa się z lasów Nadleśnictw: Bielsko, Wisła, Ustroń i Węgierska Górka. W przeważającej części są to tereny Beskidu Śląskiego, małe fragmenty należą do Beskidu Małego i Żywieckiego, a także Pogórza Śląskiego. Łączna powierzchnia LKP wg w/w Zarządzenia wynosi 39 780 ha.

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny.
Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach podrozdziału VI.9.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Opis przyrodniczy obszaru planu:

Szata roślinna oraz fauna są stosunkowo ubogie, co może być efektem wymierania lasów pod wpływem ekspozycji na emisje przemysłowe oraz wskutek intensywnego ruchu turystycznego przez praktycznie cały rok.

Flora

Na analizowanym obszarze wyróżniającymi się zbiorowiskami roślinnymi są: łąki, lasy i zadrzewienia.

Obszar zdominowany jest przez sztuczne nasadzenia lasów świerkowych, w wyższych położeniach kosodrzewiny. Lasy świerkowe to przeważnie młody drzewostan, jedynie fragmenty lasów stanowią drzewa

starsze. W niższych położeniach występują lasy świerkowe (starszy drzewostan) zazwyczaj w dobrej kondycji zdrowotnej. Zbiorowiska z domieszką buka, sporadycznie jarząb pospolity. Na mniejszych powierzchniach przylegających do polanach lub przecinek (drogi polne, wyciągi itp.) zwiększa się udział procentowy buka.

Ogólnie analizowany teren charakteryzuje się niską bioróżnorodnością. W dominujących monokulturach świerkowych i w drzewostanie mieszanym z udziałem buka występuje jedynie kilka gatunków w runie. Warstwa podszytu właściwie nie występuje.

Do zbiorowisk leśnych i zadrzewień na omawianej powierzchni przypisano następujące główne gatunki drzew i krzewów:

- klon jawor *Acer pseudoplatanus* L.
- buk zwyczajny *Fagus sylvatica* L.
- świerk pospolity *Picea abies* (L.) H. Karst
- jodła pospolita *Abies alba* Mill.
- brzoza zwisła *Betula pendula* Roth.
- leszczyna pospolita *Corylus avellana* L.
- kosodrzewina *Pinus mugo* Turra

Dominującym gatunkiem lasotwórczym jest świerk. Subdominantem jest buk. W podszyciu i runie głównym elementem są samosiejki ww. gatunków drzew oraz powszechnie obserwowana borówka czarna *Vaccinium myrtillus* L., *Rubus* sp oraz pospolite trawy *Poaceae*.

Łąki są utworzone przede wszystkim przez pospolite trawy jak stokłosa bezostna *Bromus inermis* Leyss, kupkówka pospolita *Dactylis glomerata* L., wiechlina *Poa* sp., życica trwała *Lolium perenne* L., rzadziej rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl.

Zlokalizowano w obszarze kilka roślin podlegających ochronie gatunkowej, opisanych w rozdziale VI.9.

Świat zwierzęcy reprezentowany jest przez nieliczne gatunki ssaków. W bieżącym roku (2015) nie stwierdzono najmniejszych śladów występowania wilka, rysia i niedźwiedzia. Stwierdzono nieliczne ślady jeleni. Najliczniejszym ssakiem jest sarna, lis oraz zając. Rzadko notowano ślady dzika.

Z ptaków obserwowanych w takcie badań od marca do końca sierpnia 2015r kilkanaście gatunków ptaków stale zamieszkujących analizowany teren. Stwierdzono następujące gatunki:

- Myszolów Gat. śc.
- Drozd obrożny *Turdus torquatus* Gat. śc., DP
- Kobuz *Falco subbuteo* Gat. śc.
- Krogulec *Accipiter nisus*
- Podróżniczek *Luscinia svecica* Gat. śc.
- Pustułka *Falco tinnunculus* Gat. śc.
- Bażant *Phasianus colchicus* Gat. łowny
- Turkawka *Streptopelia turtur* Gat. śc
- Dzięcioł duży *Dendrocopos major* Gat. śc.
- Rudzik *Erithacus rubecula* Gat. śc.
- Pokląskwa *Saxicola rubetra* Gat. śc.
- Kos *Turdus merula* Gat. śc.
- Śpiewak *Turdus philomelos* Gat. śc.
- Paszkoł *Turdus viscivorus* Gat. śc.
- Kwiczoł *Turdus pilaris* Gat. śc.
- Cierniówka *Sylvia communis* Gat. śc.
- Kowalik *Sitta europaea* Gat. śc.
- Modraszka *Cyanistes caeruleus* Gat. śc.
- Bogatka *Parus major* Gat. śc.
- Czarnogłówka *Poecile montanus* Gat. śc.
- Sójka *Garrulus glandarius* Gat. śc.
- Kruk *Corvus corax* Gat. śc.

oraz występujące z dużym prawdopodobieństwem:

- Trzmielojad Gat. śc. DP
- Derkacz *Crex crex* DP
- Dzięcioł średni *Dendrocopos medius* Gat. śc. DP
- Dzięcioł czarny *Dryocopus martius* Gat. śc. DP

Nie zaobserwowano także występowania płazów i gadów jednak nie można całkowicie wykluczyć ich występowania.

W rejonie pomiędzy szczytem Skrzycznego a szczytem Małego Skrzycznego na północnym wschodzie trasa graniczy z wymierającym świerczynami. Widoczne są ślady wtórnej sukcesji ekologicznej w postaci licznych okazów jarząbu zwyczajnego, brzozy zwyczajnej oraz niskich zarośli wierzby łozy. Strona

południowo zachodnia jest zajęta przez nasadzenia buka, modrzewia oraz kosodrzewiny czyli elementami przebudowy drzewostanu prowadzonego w lasach Beskidu Śląskiego w wieku około 10 lat. W środkowej części odcinka na drodze stokowej pojawiają się skąpe wysięki wody ze źródeł stokowych i miejscami tworzą się płyty roślin wilgociolubnych. W tym miejscu zaczynają się nasadzenia świerczyn w wieku około 15 – 20 lat. W warstwie runa dominują rozległe borówczyska i ziółorośli z licznie reprezentowanym chronionym gatunkiem goryczki trojeściowej. Szata roślinna oraz fauna bardzo uboga.

Liczne są ślady saren i zajęcy, rzadziej dzików. Nie obserwuje się ptaków.

W rejonie pomiędzy szczytem Małego Skrzycznego a Halą Skrzyczneńską występują nasadzenia świerkowe w wieku ok. 15 – 20 lat. Natomiast na obrzeżach oraz na trasie istniejącego wyciągu – ziółorośla, m.in. goryczka, jeżyna, dziurawiec, tojeść jaskier, borówka, szczaw.

Liczne są ślady lisów, saren i zajęcy, rzadziej dzików. Nie obserwuje się ptaków i gadów.

W rejonie pomiędzy Halą Skrzyczneńską a parkingami w Czyrnej występują wymierające lasy świerkowe oraz nasadzenia świerkowe w wieku ok. 20 – 25 lat z domieszką kosodrzewiny, buka zwyczajnego, jodły. Na wysokości około 800 m. n.p.m. pojawia się las mieszany zdominowany przez buka z domieszkami innych gatunków. W miejscach przebiegu tras zjazdowych powstają zbiorowiska ziółorośli i płyty traw.

Na obrzeżach oraz na trasie istniejącego wyciągu – ziółorośla, m.in. goryczka, jeżyna, dziurawiec, tojeść jaskier, borówka, szczaw.

Od wysokości około 800 m. n.p.m. zaczynają dominować lasy mieszane z bukiem jako gatunkiem dominującym, z domieszką jodły zwyczajnej, świerku, klonu jaworu, klonu pospolitego, rzadko brzoza brodawkowata, jarzab pospolity, leszczyna pospolita. W miejscach prześwietlonych podszyt tworzy: pępawa dwuletnia, brodawnik jesienny, mniszek lekarski, krwawnik pospolity, jaskier, podagrycznik pospolity, barszcz zwyczajny, bodziszek błotny, goryczka trojeściowa.

Liczne są ślady saren i zajęcy, rzadziej dzików. Ptaki obserwuje się w niższych partiach, w rejonie zabudowań.

W rejonie pomiędzy Halą Skrzyczneńską a Suche i parkingami na Solisku występują wymierające lasy świerkowe oraz nasadzenia świerkowe w wieku ok. 20 – 25 lat. Poniżej stacji Suche znajdują się lasy mieszane z bukiem, z domieszką jodły zwyczajnej, świerku, klonu jaworu, klonu pospolitego, brzozy brodawkowatej, leszczyny pospolitej. W miejscach prześwietlonych tworzą się ziółorośla i zbiorowiska trawiaste.

Na obrzeżach oraz na trasie istniejącego wyciągu orczykowego – ziółorośla, m.in. goryczka, jeżyna, dziurawiec, tojeść jaskier, borówka, szczaw.

Liczne są ślady saren i zajęcy i dzików, nieliczne - lisa. Ptaki obserwuje się w niższych partiach, w rejonie zabudowań Soliska (np. sikorka).

W rejonie pomiędzy Przełęczą Salmopłoską a Halą Pośrednią i parkingami na Solisku dominują polany z kępami świerków. Dominują zbiorowiska trawiaste. W okolicach stacji końcowej dominują nasadzenia świerkowe w wieku ok. 15 – 25 lat. Na obrzeżach oraz na trasie istniejącego wyciągu orczykowego – ziółorośla, m.in. goryczka, jeżyna, dziurawiec, tojeść jaskier, borówka, szczaw. W okolicach Hali Pośredniej pojawia się las mieszany z bukiem jako gatunkiem dominującym. Podszyt tworzy: pępawa dwuletnia, brodawnik jesienny, mniszek, krwawnik, jaskier, przytulia, podagrycznik, barszcz zwyczajny, bodziszek, goryczka trojeściowa.

W rejonie pomiędzy Przełęczą Salmopłoską a Halą Pośrednią dominują polany z kępami świerków. Dominują zbiorowiska trawiaste. W okolicach stacji końcowej wyciągu dominują nasadzenia świerkowe w wieku ok. 20 – 25 lat. Na obrzeżach oraz na trasie istniejącego wyciągu orczykowego – ziółorośla, m.in. goryczka, jeżyna, dziurawiec, tojeść jaskier, borówka, szczaw.

Na etapie oceny oddziaływania na środowisko konieczne będzie wykonanie szczegółowych badań przyrodniczych obejmujących cały okres wegetacyjny roślin.

VI.7. Charakterystyka urbanistyczno – kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

W szczyrku występują obszary i obiekty objęte formami ochrony konserwatorskiej, w formie: stref konserwatorskich ścisłej ochrony „A” (3), stref konserwatorskich ochrony częściowej obiektu lub zespołu „B” (8), stref konserwatorskich ochrony ekspozycji obiektów zabytkowych „E” (5), stanowisk archeologicznych (2), stref historycznych założeń zieleni „Z” (3), obiektów w rejestrze zabytków (1), obiektów w ewidencji

zabytków (44). Niewielki, północny fragment obszaru planu objęty jest strefą konserwatorską ochrony częściowej zespołu obiektów przysiółka „Czarna”.

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

Na obszarze objętym planem nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków, jak również nie występują stanowiska archeologiczne.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Migdały”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Porębskie Pole”,
- **zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czarna”**,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Łączny”,
- fragmenty zabudowy Salmopolu,
- otoczenie cmentarza komunalnego,
- otoczenie kościoła Matki Boskiej Królowej Polski,
- osie widokowe w kierunkach N i W na kościół Św. Jakuba,
- Salmopol – oś widokowa w kierunku W na kościół i cmentarz ewangelicko – augsburski,
- oś widokowa w kierunku S na prawy brzeg Żylicy,
- założenie zielone w kierunku ulic: Turystycznej i Orlej.

Ośrodek narciarski objęty granicami niniejszego opracowywanego planu miejscowego stanowi trzon, na którym opierają się tradycje Szczyrku jako ośrodka sportów zimowych. Powstał kilkadziesiąt lat temu jako ośrodek górniczy, zmieniał przez ostatnie kilkanaście lat swoich właścicieli i zarządców. Nie był też nigdy modernizowany ani kompleksowo remontowany i obecnie nie spełnia już żadnych współczesnych standardów, zarówno wizualnych, jak i bezpieczeństwa. Wyposażony jest w przestarzałą, nie spełniającą współczesnych standardów, infrastrukturę - stare wyciągi orczykowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą i budynkami, które w wielu przypadkach już od lat nie funkcjonują, jak np. tzw. „Akwarium” na Hali Skrzyczneńskiej.

Obszar Szczyrkowskiego Ośrodka Narciarskiego daje możliwości do realizacji kompleksu narciarskiego o europejskim poziomie.

VI.8. Walory krajobrazowe

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystycznym – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów przerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane we współczesnym budownictwie.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Góra Skrzyczne, Góra Małe Skrzyczne, stoki Malinowa oraz Salmopolu są bardzo atrakcyjne widokowo. Jest węzłem atrakcyjnych widokowo i panoramicznie szlaków turystycznych.

Nieestetyczny wygląd obecnej infrastruktury technicznej, narciarskiej w przeważającej części ośrodka narciarskiego wpływa negatywnie na walory widokowe terenu.

VI. 9. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia ochroną

Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe,
- rezerваты przyrody,
- parki krajobrazowe,
- obszary chronionego krajobrazu,
- obszary Natura 2000,
- pomniki przyrody,
- stanowiska dokumentacyjne,

„Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrkującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) szczegółowo omawia podlegające ochronie obszary a także chronione gatunki roślin i zwierząt.

Obszar planu objęty jest formami ochrony przyrody:

- granicami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- dolna, dolinna część – otuliną ww Parku,
- fragmentarycznie (w partiach szczytowych) – obszarem Natura 2000.

LEGENDA

- Rezerваты
- Oddział Biura Parków w Żywcu
- Granica parku krajobrazowego
- Granica otuliny parku krajobrazowego
- Granica parafstwa
- Lasy
- Miejscowości
- Szczyty górskie
- Wody
- Koleje
- Drogi

Skoczów, Ustron, Brenna, Szczyrk, Żywiec, Węgierska Górka, Milówka, Istebna, Stozek 978, Czaratoria 995, Równica 1485, Skrzyżne 1257, Malinowska Skała 1152, Barania Góra 1220, Klimczok 1117, Szyndzielnia 1026, Łanskiego Potok, Rezerwat "Dolina Łanskiego Potoku", Rezerwat "Stok Szyndzielni", Rezerwat "Zadni Gaj", Rezerwat "Czarтория", Rezerwat "Kuznie", Rezerwat "Barania Góra", Białka, Wisła, Żylica, Łekawa, Kosczerawa, Sopotnia, Zabolica, Gola, Kamoszynica, Sława, Żabnica, Słowacja, Czeska, Żywiec, Rądzichowy, Jelesnia.

4 km

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego. Zakazy obowiązujące na terenie Parku Krajobrazowego określa Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są przecinane głębokimi dolinami.

Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinventaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą: jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórz - podgórski łęg jesionowy, nadrzeczna olszynka górską oraz dolneregłowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
- w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górską (rzadziej jaworzyna karpacką), bór jodłowo - świerkowy
- Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnei.
- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Na roślinność nieleśną składają się w przewadze zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w środowiskach umiarkowanie wilgotnych i suchych głównie: łąki konietlicowe, łąki rajgrasowe oraz zespół mietlicy pospolitej i mietczyka dachówkowatego z udziałem wielu rzadkich i chronionych gatunków storczyków. Zespoły rdestu i ostrożeń oraz śmiałka darniowego i situ rozpięzchłego porastają siedliska wilgotne.

W miejscach wilgotnych wzdłuż potoków rozwijają się łopuszyny tworzone przez lepiężniki oraz ziołorośla z udziałem okazałych bylin. Niewielkie powierzchnie na terenach podmokłych i źródłkowych zajmują młaki - kozłkowo-turzycowa i turzycowo-mietlicowa.

Fauna kręgowców reprezentowana jest przez blisko 40 gatunków ssaków, kilkanaście gatunków ryb i minogów, 16 gatunków płazów, 6 gatunków gadów oraz liczne gatunki ptaków. Na obszarze Beskidu Śląskiego spotyka się wiele rzadkich gatunków zwierząt, m.in. ptaków, drapieżne ssaki (wilka, rysia i okresowo niedźwiedzia), nietoperze (podkowca małego, nocka orzęsionego, nocka wąsatka), czy też rzadkie gatunki ryb. Stwierdzono występowanie tu, zagrożonych w skali Europy, gatunków owadów: chrząszcza - pachnicy dębowej oraz motyla - czerwoczyka nieparka.

Najcenniejsze fragmenty przyrody Beskidu Śląskiego objęte są ochroną w formie rezerwatów przyrody: Barania Góra, Czantoria, Dolina Łańskiego Potoku, Jaworzyna.

Obszar planu i jego najbliższa okolica znajdują się w obrębie obszarów chronionych i proponowanych do objęcia ochroną:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- otulina Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego,
- Obszar NATURA 2000
- obiekty ochrony indywidualnej (pomniki przyrody – 2 pojedyncze drzewa i 5 jaskiń – opisanych poniżej).
- rezerwaty: * „Barania Góra” – w odl. ok. 5 km na S,
* „Stok Szyndzielni” – w odl. ok. 4,3 km na N,
* „Jaworzyna” – w odl. ok. 7,2 km na N,
* „Wisła” – w odl. ok. 1,8 km na S,
* „Kuźnie” – w odl. ok. 4,5 km na S-E,
- proponowane rezerwaty – „Kołowrót”, „Piekielny”, „Klimczok”, „Barbara”.

OBSZARY PRAWNIE CHRONIONE I PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ położone w Szczyrku i sąsiedztwie obszaru planu (do 5,0 km):

- rezerwat **Barania Góra** – ok. 5 km w kierunku południowym.
Rezerwat przyrody zaliczony do klasy częściowych rezerwatów krajobrazowych. Powstał w celu zachowania w stanie naturalnym obszaru źródłkowego Wisły oraz zachowania w stanie naturalnym

górskiego lasu mieszanego na Baraniej Górze, przechodzącego w bór wysokogórski. Obszar chroniony ze względów naukowych i społeczno-kulturowych. Prawie całą powierzchnia rezerwatu to zbiorowiska leśne. Najwyżej położoną część pokrywa górnoreglowa świerczyna karpacka, zróżnicowana na dwa główne podzespoły:

- W partiach grzbietowych i na słabo nachylonych stokach występuje podzespół trzcinikowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum calamagrostietosum villosae*.
- Na stromych, skalistych i wilgotnych stokach występuje podzespół paprociowy *Plagiothecio-Piceetum tatricum athyrietosum alpestris*.

W niższych partiach pojawia się dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. W drzewostanie obok świerka pojawia się jodła i buk. W runie powszechnie występują: szczawik zajęczy, borówka czarna, śmiałek pogięty, jeżyna gruczołowata oraz paprocie: wietlica samicza i nerecznica szerokolistna.

Rzadkie gatunki w rezerwacie: tocja karpacka.

• **rezerwat Kuźnie** – ok. 4,5 km na południowy-wschód.

Rezerwat przyrody nieożywionej utworzony w celu ochrony ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych zgrupowania wychodni skalnych, jaskiń oraz dorodnego drzewostanu świerkowego na południowo-wschodnich zboczach góry Muronka w Beskidzie Śląskim. Osobliwością jest sporych rozmiarów osuwisko utworzone przez bloki skalne i blokowiska. Ogółem znajduje się tutaj 10 wychodni skalnych w formie ambon, 2 w kształcie baszt oraz liczne blokowiska i bloki skalne. Zbudowane są z piaskowca godulskiego górnego określane także mianem zlepieńców z Malinowskiej Skały.

Teren rezerwatu jest skupiskiem 5 jaskiń, z których Jaskinia Chłodna ma długość 117 m i głębokość 17 m.

Teren rezerwatu porasta dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum montanum*. Warstwę drzew tworzy tu świerk z domieszką buka, jodły i jaworu. Najstarsze świerki liczą 130-140 lat i osiągają 60 cm średnicy w pierśnicy. W runie dominują trzcinnik leśny, borówka czarna, śmiałek pogięty i paproć nerecznica szerokolistna.

Osobliwością florystyczną rezerwatu jest roślinność naskalna (m.in. paprotka zwyczajna i zanokcica naskalna)

• **rezerwat Stok Szyndzielni** – ok. 4,3 km na północ.

Leśny, częściowy rezerwat przyrody. Usytuowany na północnym i północno-zachodnim stoku Trzech Kopców (650 – 1040 m n.p.m.). Obejmuje obszar źródłiskowy potoku Barbara.

Utworzony w celu ochrony:

- mieszanych lasów dolnoreglowych oraz lasów na pograniczu regla dolnego i regla górnego: kwaśnej buczyny karpackiej, żyźnej buczyny karpackiej, dolnoreglowego boru mieszanego oraz boru górnoreglowego,
- lasów regla dolnego,
- rodzimego charakteru dolnoreglowych,
- całego bogactwa gatunkowego lasów dolnoreglowych,
- źródłowego odcinka potoku górskiego wraz z jego doliną, w której rozwinęła się mozaika biocenoz związanych z płynącą wodą, źródłiskami i stromymi zboczami.

Na terenie rezerwatu „Stok Szyndzielni” stwierdzono ponad 133 gatunków roślin naczyniowych (kosodrzewina, widłak jałowcowaty, śnieżyczka przebiśniegu, naparstnica purpurowa, podrzeń żebrowiec, marzanka wonna, kopytnik pospolity). Znaczna część ssaków, prawie wszystkie ptaki, wszystkie gady i płazy znajdują się na liście zwierząt chronionych. Pod ochroną znajdują się również gatunki z rodzaju biegacz. Spośród stwierdzonych na terenie rezerwatu gatunków owadów pięć figuruje na Czerwonej liście chrząszczy.

• **rezerwat Wisła** – ok. 1,8 km na południe.

Rezerwat faunistyczny, który obejmuje ciek wodny Białej i Czarnej Wiselki, powstały z ich połączenia źródłowy tok Wisły do ujścia Malinki oraz ciek samej Malinki (575 - 995 m n.p.m.). Jego powierzchnia to 17,61 ha.

Rezerwat został utworzony w dnia 25 czerwca 1959 r. w celu ochrony wymienionych odcinków wód jako miejsca bytowania i rozrodu rodzimej populacji pstrąga potokowego.

Na terenie rezerwatu występują zespoły leśne:

- dolnoreglowy bór świerkowo-jodłowy - w górnej części cieków;
- żyźna buczyna karpacka - w dolnej części cieków;
- nadrzeczna olszyna górska z olszą szarą i bujnie rozwiniętym runem, w którym dominują lepieźniki - wąskim pasem wzdłuż potoków w najniższej części rezerwatu.

Wzdłuż cieków wodnych, wchodzących w skład rezerwatu, występuje ponad 200 gatunków roślin naczyniowych. Jest wśród nich szereg gatunków podlegających ochronie gatunkowej lub rzadkich, m.in. jaskier platanolistny, róża alpejska, rutewka orlikolistna, ciemiężycza zielona, modrzyk górski, naparstnica zwyczajna, omieg górski, szczaw alpejski, wiązówka błotna. Na wychodniach fliszu i na murkach oporowych nad Białą Wiselką znaleziono stanowiska rzadkich paproci: paprotki zwyczajnej i zanokcicy skalnej. W

niższych położeniach ciekom tym towarzyszą nadpotokowe ziołorośla lepiężnikowe (łopuszyny), w których masowo występują lepiężnik biały i różowy oraz świerżbek orzęsiony, natomiast rzadko - bniec czerwony.

POMNIKI PRZYRODY:

W obszarze planu nie znajdują się żadne z jaskiń. Ich położenie względem granic pokazano na załączniku graficznym. Jaskinie położone najbliżej to:

- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Jaworzynie – poza obszarem planu, w odległości ok. 700 m na E - powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 351,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Pajęcza – poza obszarem planu, w odległości ok. 600 m na E – powołany Rozporządzeniem nr 1/93 Wojewody Bielskiego z dnia 23.4.1993r. nr ewid. 350,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Salmopolska – poza obszarem planu, w odległości ok. 900 m na S-W,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia Malinowska – poza obszarem planu, w odległości ok. 1,8 km na S,
- pomnik przyrody nieożywionej Jaskinia w Trzech Kopcach – poza obszarem planu, w odległości ok. 4,3 km na N, powołana Decyzją Wojewody Bielskiego z dnia 2.12.1980 r. RLSop-7141p/6 /80,

OCHRONA GATUNKOWA

Ustawa o ochronie przyrody uwzględnia poza ochroną cennych przyrodniczo obiektów i obszarów również **ochronę gatunkową** dla elementów flory i fauny. Celem ochrony jest: zabezpieczenie dziko występujących roślin lub zwierząt oraz ich siedlisk, a w szczególności gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, jak też zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

Ochrona gatunkowa roślin została określona w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz.U.z 2004r.,Nr 168,poz.11764).

Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. z 2004r. Nr 220, poz. 2237) ustalono listę oraz zasady ochrony gatunkowej zwierząt.

Do wykazanych we wstępnych obserwacjach roślin objętych ochroną gatunkową należy:

- **goryczka trojeściowa** *Gentiana asclepiadea* L. – ochrona ścisła
Najpowszechniej występująca. Notowana niemal na każdej powierzchni z wyjątkiem gęstych fragmentów lasów i zadrzewień. **Występuje pospolicie w całym obszarze.**
- **ciemieżyca zielona** *Veratrum lobelianum* Bernh – ochrona ścisła. Wykazano ją na dwóch stanowiskach (tereny: R77, USN12),
- **widłak goździsty** *Lycopodium clavatum* L. – ochrona ścisła. Wykazano go na dwóch stanowiskach (tereny: USN05, TKo03).

Niemal na całym terenie obecne są ślady **saren** oraz **dzików**. Rzadziej wykazywano ślady **zająca** i **lisa**. Miejscami notowano tropy **jelenia**. Zgodnie z zaobserwowanym tropem wykazano występowanie **wilka** na tym terenie. Ślad pojedynczego osobnika prowadził wzdłuż tropu saren. Trop ten wykazano w szczytowych partiach góry Małe Skrzyczne. Do drapieżnych ptaków zaliczono jedynie **myszola** zwyczajnego.

W związku ze stwierdzeniem występowania w różnych rejonach Ośrodka gatunków objętych ochroną prawną, w przypadku konieczności prowadzenia prac na ich stanowiskach które doprowadzą do przekształcenia szaty roślinnej, konieczne będzie uzyskanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, wydawanego na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Pozwolenie takie należy uzyskać w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W stosunku do gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Można też zaproponować kompensację negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia, np. wykonanie nasadzeń drzew na obszarach po wiatrolomach. Kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Działania planistyczne na rzecz ochrony przyrody ujęte w projekcie planu miejscowego oraz wprowadzone do niego na etapie prac nad niniejszą prognozą omówiono m.in. w rozdziale IX.6.

Obszar NATURA 2000

Współczesna strategia ochrony przyrody łączy ochronę gatunkową zwierząt z ochroną ich siedlisk. W obliczu wciąż postępujących przekształceń środowiska naturalnego, zwłaszcza na obszarach gęsto zaludnionych, sama ochrona gatunkowa zwierząt nie daje gwarancji ich zachowania. Jedynie całościowa ochrona biotopów będących siedliskiem zagrożonych gatunków, na wystarczająco dużych powierzchniach połączonych korytarzami ekologicznymi, może zapobiec ich zanikaniu. Pod pojęciem siedliska przyrodniczego rozumie się obszar lądowy lub wodny, naturalny, lub półnaturalny, wyodrębniony w oparciu o cechy geograficzne, abiotyczne i biotyczne, posiadający swoistą strukturę i sposób funkcjonowania.

Zasada ochrony siedlisk przyrodniczych została wprowadzona do polskiego ustawodawstwa ustawą z dnia 7 grudnia 2000 roku o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001r. nr3, poz. 21). Ochrona siedlisk przyrodniczych ma na celu ich zachowanie poprzez utrzymywanie, zrównoważone wykorzystanie oraz odnawianie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony. W celu ochrony typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt o znaczeniu europejskim wyznaczono **obszary Natura 2000**.

Obszary Natura 2000 wyznaczane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 16 czerwca 2004r. o ochronie przyrody. Europejska Sieć Ekologiczna Natura 2000 jest wyznaczana na europejskim terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ochrony poszczególnych cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej kontynentu europejskiego.

W skład sieci Natura 2000 wchodzi:

- obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. „Ptasiej”),
- specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) wyznaczone na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. „Siedliskowej”), dla siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I oraz gatunków roślin i zwierząt wymienionych w załączniku II do Dyrektywy.

Zgodnie z Dyrektywą Siedliskową, podejmując działania ochronne dla zachowania siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których zostały wyznaczone obszary Natura 2000, należy uwzględnić uwarunkowania gospodarcze, społeczne, kulturowe oraz cechy regionalne i lokalne. Dyrektywa ta nie zakazuje realizacji planów i przedsięwzięć natury gospodarczej na obszarach Natura 2000, ale określa stosowne procedury postępowania w przypadku, gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na siedliska lub gatunki o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty.

Na terenie miasta Szczyrku znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim. **Niewielkie dwa fragmenty obszaru planu, w partiach szczytowych, objęte są granicami obszaru Natura 2000.** Ich szczegółowy opis zamieszczono w „Inwentaryzacji terenu” (ECO-CONSULT, wrzesień 2015r.), stanowiącej załącznik do prognozy.

W trakcie prowadzonych badań nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000 w obrębie planowanego przedsięwzięcia, poza siedliskiem w rejonie Hali Pośredniej, o składzie i strukturze wskazującym na możliwość występowania kwaśnej buczyny górskiej.

- **W lokalizacji w rejonie Hali Pośredniej (7UT 01, TK 12) zlokalizowano zbiorowisko składem i strukturą najbardziej zbliżonymi do kwaśnej buczyny górskiej. Posiada ono jedynie cechy wskaźnikowe dla tego siedliska.**
- **W lokalizacji w rejonie Hali Skrzyczneńskiej nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000. Zbiorowisko roślinne jest w fazie przejściowej. Ulega ono dynamicznym zmianom w składzie gatunkowym i strukturze roślinności. Widoczna polana powstała po wiatrołomie i usunięciu powalonych drzew. Prawdopodobnie wcześniej zbiorowisko było zajęte przez las świerkowy z domieszką buka. Natomiast teren przewidziany pod lokalizację nowej kolei krzesiówkowej łączącej Halę Skrzyczneńską z Małym Skrzyczem przebiega przez leśne zbiorowisko zastępcze tworzone przez nasadzenia świerkowe. Najbliższym siedliskiem, istotnym z punktu widzenia ochrony na obszarach Natura 2000, jakie stwierdzono w tym rejonie, jest kwaśna buczyna górską znajdującą się w odległości około 150 m na południowy zachód od istniejącej trasy narciarskiej. Ten płat siedliska posiada cechy pozwalające zakwalifikować go do kwaśnej buczyny górskiej – jest jednak dalekie od stanu wzorowego.**

Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych. Jest to obszar o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności.

W obszarze istnieje 8 rezerwatów przyrody: Barania Góra (383,04 ha; 1953), Czantoria (97,71 ha; 1996), Kuźnie (7,22 ha; 1995), Stok Szyndzielni (57,92 ha; 1953), Wisła (17,61 ha; 1953), Zadni Gaj (5,77 ha; 1959), Dolina Łańskiego Potoku (46,89 ha; 1998), Jaworzyna (40,03 ha; 2003) oraz 2 zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi: Cygański Las (925,53 ha), Park Ekologiczny Dolina Wapienicy (1519,02 ha; 2001).

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górską, żyzna buczyna górską, bór górnoreglowy, dolnoreglowy bór jodłowo-świerkowy, górską świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszyny karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzegi potoków), zbiorowiska ziółoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3220			26.41		M	C	C	C	C
6210			26.41		M	C	C	C	C
6230			105.62		M	C	C	C	C
6430			26.41		M	A	C	A	A
6510			1056.22		M	A	C	B	B
6520			100.34		M	B	C	C	C
7230			26.41		M	A	C	A	A
8220			2.64		M	B	C	B	B
8310			0.0		M	B	C	B	B
9110			5281.08		M	A	B	A	A
9130			4752.97		M	A	C	A	A
9170			105.62		M	A	C	A	A
9180			52.81		M	A	C	A	A
91D0			52.81		M	A	C	A	A
91E0			79.22		M	B	C	C	B
9410			3960.81		M	A	B	A	A

Stwierdzono tu 41 gatunków z art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można

Prognoza oddziaływania na środowisko
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czynnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	4109	Aconitum firmum ssp. moravicum			p				C	M	A	A	C	A
B	A229	Alcedo atthis			r				R	M	D			
M	1308	Barbastella barbastellus			w				C	M	C	B	C	B
M	1308	Barbastella barbastellus			p				C	M	C	B	C	B
F	5094	Barbus peloponnesius			p				P	M	C	C	C	C
A	1193	Bombina variegata			p				C	M	C	B	C	B
B	A104	Bonasa bonasia			r				R	M	D			
B	A215	Bubo bubo			r	1	2	p		M	D			
M	1352	Canis lupus			p	6	10	i		M	C	C	C	C
I	4014	Carabus variolosus			p				P	M	C	C	C	C
I	1088	Cerambyx cerdo			p				P	M	C	C	C	C
B	A030	Ciconia nigra			r	1	3	p		M	D			
F	1163	Cottus gobio			p				R	M	C	B	C	B
P	1902	Cypripedium calceolus			p				V	M	D			
B	A239	Dendrocopos leucotos			r				V	M	D			
B	A238	Dendrocopos medius			r				P	M	D			
P	1381	Dicranum viride			p				P	M	D			
B	A236	Dryocopus martius			r				R	M	D			
		Ficedula albicollis			r				P	M	D			
B	A320	Ficedula parva			r				P	M	D			
B	A217	Glaucidium passerinum			r	1	1	p		M	D			
F	1096	Lampetra planeri			p				R	M	C	C	C	C
B	A338	Lanius collurio			r				C	M	D			
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	C	C	C	C
I	1060	Lycaena dispar			p				R	M	D			
M	1361	Lynx lynx			p	1	2	i		M	C	C	B	C
M	1323	Myotis bechsteinii			w				C	M	C	B	C	B
M	1323	Myotis bechsteinii			p				C	M	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus			w				C	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis			p				C	M	C	B	C	B
I	1084	Osmoderma eremita			p				P	M	C	C	C	C
B	A241	Picoides tridactylus			r				V	M	D			
B	A234	Picus canus			r				R	M	D			
M	1303	Rhinolophus hipposideros			p				R	M	C	B	B	B
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w				P	M	C	B	B	B
B	A220	Strix uralensis			r	1	2	p		M	D			
B	A409	Tetrao tetrix tetrix			r				P	M	D			
B	A108	Tetrao urogallus			p				P	M	D			
P	4116	Tozzia carpathica			p				P	M	C	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			p				P	M	C	C	C	C
A	2001	Triturus montandoni			p				P	M	C	B	C	B
M	1354	Ursus arctos			c				P	M	D			

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

SOO Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 położony są na obszarze gruntów Nadleśnictwa Bielsko.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” zidentyfikowano m.in. siedliska przyrodnicze wymienione załączniku do Dyrektywy siedliskowej występujące na gruntach Lasów Państwowych. To jeden z głównych celów i zadań planu urządzenia lasów. W zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa znajduje się 1 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000, jest to ostoja zatwierdzona, oraz 4 Obszary Specjalnej Ochrony Siedlisk NATURA 2000.

W roku 2006 i 2007 w całej Polsce, na gruntach w zarządzie Lasów Państwowych wykonana została powszechna inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, obejmująca wybrane elementy przyrodnicze, opisane w ramach dyrektyw: ptasiej i siedliskowej. **W obrębie Szczyrk, stwierdzono siedliska m.in. kwaśnej buczyny górskiej (jako najliczniejsze), żyznej buczyny górskiej oraz bory dolnoregłowe świerkowe, świerkowo-jodłowe i jodłowe.**

Wykazano, że na środowisko przyrodnicze obszaru Natura 2000 nieznaczny wpływ mogą mieć niektóre wskazania gospodarcze zawarte w planie urządzenia lasu, takie jak: planowane zabiegi gospodarcze z zakresu użytkowania głównego (rębne i przedrębne) rębnie i trzebieże selekcyjne oraz z zakresu hodowli lasu takie jak: odnowienia lasu na powierzchniach otwartych i pod osłoną drzewostanu, poprawki i uzupełnienia oraz pielęgnowanie upraw (CW), młodników (CP) i zabiegi agrotechniczne, potrzeby z zakresu budownictwa ogólnego, drogowego i małej retencji.

Stwierdzono, iż zabiegi z zakresu użytkowania rębne w przypadku niektórych gatunków ptaków na niewielkich powierzchniach mogą przejściowo oddziaływać negatywnie poprzez przekształcenie ich środowiska bytowania, **jednak w skali całego Nadleśnictwa nie nastąpi zmniejszenie powierzchni siedlisk ich bytowania. Kierując się zasadą zachowania ładu czasowego i przestrzennego, stosując rębnie stopniowe zapewnione zostanie zróżnicowanie wiekowe i gatunkowe drzewostanów. Optymalne warunki bytowania dla poszczególnych gatunków zwierząt - w miejsce dotychczasowych - będą się pojawiać w nowych fragmentach drzewostanów.**

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” przeanalizowano przewidywane oddziaływanie planu urządzenia lasu (zadań gospodarczych) na siedliska chronione obszaru Natura 2000. Wykazano brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Czynności gospodarcze zawarte w planie uwzględniają zapis ustawy o ochronie przyrody, zabraniającej prowadzenia działań, które mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz wpłynąć negatywnie na gatunki roślin i zwierząt chronionych lub przewidzianych do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Nie planuje się m.in. użytkowania drzewostanów na leśnych siedliskach przyrodniczych rębiami zupełnymi. Kwaśne buczyny górskie (9110) są na terenie Nadleśnictwa Bielsko drugim, co do wielkości powierzchni siedliskiem zajmującym 37 % powierzchni wszystkich siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000. Dominującym zabiegiem są tu odnowienia, co jest powiązane z większym udziałem rębni częściowych i rębni w ogóle w zagospodarowaniu drzewostanów niż np. na 125 terenach żyznych buczyn. Kwaśne buczyny są obszarem, na którym zamierza się dokonać 70 % wszystkich zabiegów gospodarczych planowanych na obszarach siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000.

VI.10. Uwarunkowania i powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

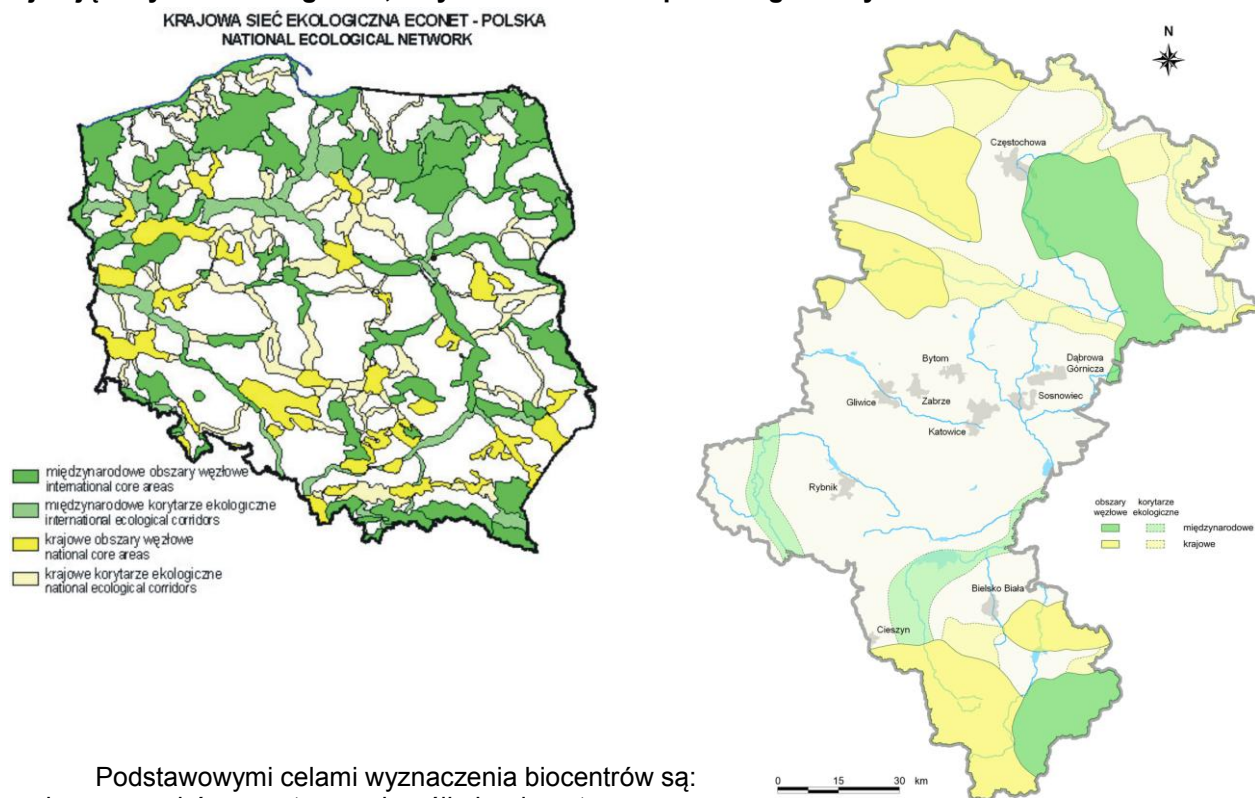
Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk jest *obszar węzłowy o znaczeniu krajowym*: 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są

tu nimi doliny rzeczne.

Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu. Nie należy lokalizować w bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej, jak również wprowadzać zmiany stosunków wodnych. Należy pozostawić naturalny charakter koryt potoków oraz utrzymać korytarze migracyjne roślin i zwierząt (zakaz grodzenia).

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja splotu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Korytarze:

- Północny
- Północno-Centralny
- Południowo-Centralny
- Zachodni
- Wschodni
- Południowy
- Karpacki
- korytarze główne

Sieć korytarzy ekologicznych z podziałem na korytarze główne (międzynarodowe) i krajowe. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

Sieć korytarzy ekologicznych w Polsce opracowana na zlecenie Ministerstwa Środowiska w 2005 r. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamierzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sarny i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne.
Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasiedlają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),

- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”.** Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjały siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”.** Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

Obszar inwestycji objęty jest częściowo korytarzami ekologicznymi.

Przebieg ma tu korytarz ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego. Obszar w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych.

VII. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji oraz wnioski do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i inne dane

VII.1. Ocena istniejącego stanu środowiska

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska. Na tym obszarze nie wykonano w ostatnim okresie pomiarów.

STAN CZYSTOŚCI POWIETRZA

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężenie występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Na terenie województwa śląskiego w 2013 roku znajdowało się 226 stanowisk pomiarowych umożliwiających określenie jakości powietrza w zakresie: pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, ozonu, tlenku węgla, benzenu, zawartych w pyłe PM₁₀: ołowiu, kadmu, niklu, arsenu i benzo(a)pirenu, a także dodatkowo do oceny jakości powietrza w zakresie: 5 wybranych WWA, kationów, anionów oraz węgla organicznego i elementarnego zawartego w pyłe PM_{2,5} (jedno z czterech województw w kraju wykonujących to badanie na stacjach tła regionalnego w Złotym Potoku i Godowie), rtęci w stanie gazowym na stacji w Złotym Potoku (jedna z czterech stacji mierzących zawartość rtęci w powietrzu w Polsce).

Stanowiska pomiarowe w 2013 roku znajdowały się:

- w 18 stacjach automatycznych,
- na 26 stanowiskach manualnych pyłu zawieszonego, w tym PM₁₀ (17) i PM_{2,5} (9),
- na 12 stanowiskach pomiarów pasywnych (wyłącznie benzen).

Najbliższe położonymi stacjami pomiarowymi w ramach państwowego monitoringu były stacje w Bielsku-Białej i Żywcu.

W oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych z przedstawionych stanowisk pomiarowych, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach wykonuje obecnie „Dwunastą roczną ocenę jakości powietrza w województwie śląskim, obejmującą 2013 rok”. Ocena wykonywana jest dla pięciu stref, w tym:

- dwie aglomeracje (górnosląska i rybnicko-jastrzębska),
- dwa największe miasta poza aglomeracjami (Bielsko Biała i Częstochowa),
- **strefa śląską stanowiącą pozostałą część województwa, do której należy gmina Szczyrk.**

Podstawę klasyfikacji stref stanowi (zgodnie z art. 86 jmn w/w ustawy) dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz dopuszczalny poziom stężenia powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz. U. nr 47. poz.281) w sprawie poziomów stężeń niektórych substancji w powietrzu.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężenie	Klasa strefy	Wymagane działania
nie przekraczające wartości dopuszczalnej*	A	brak
powyżej wartości dopuszczalnej* lecz nie przekraczający wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji	B	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych
powyżej wartości dopuszczalnej powiększonej o margines tolerancji*	C	- określenie obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji - opracowanie programu ochrony powietrza POP

* - z uwzględnieniem dozwolonych częstotliwości przekroczeń określonych w RMS w sprawie dopuszczalnych poziomów

W ocenie za rok 2013 wg kryterium ochrony zdrowia dla strefy gmina Szczyrk posiada ogólną klasę A.

Główną przyczyną wystąpienia w strefie przekroczeń pyłu zawieszonego PM₁₀ (C), PM_{2.5} (C) i benzo(a)pirenu (C) w okresie zimowym jest w dalszym ciągu emisja z indywidualnego ogrzewania budynków. Emisja ta występuje ze zróżnicowanym natężeniem zależnym od temperatury i warunków meteorologicznych, związanych z bezwietrzną lub prawie bezwietrzną pogodą (prędkością wiatru poniżej 1,5 m/s) i brakiem opadów atmosferycznych. Mniejszy negatywny wpływ na jakość powietrza ma emisja przemysłowa i transport.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Do najważniejszych niekorzystnych zjawisk wymuszających działania w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zalicza się: emisję zorganizowaną pochodzącą ze źródeł punktowych (przemysł, usługi, lokalne kotłownie, z ogrzewania budynków mieszkalnych tzw. niska emisja), emisję niezorganizowaną tj. emisję zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych np. spawanie czy lakierowanie wykonywane poza obrębem warsztatu czy spalanie na powierzchni ziemi jak wypalanie traw, itp., lub emisję ze źródeł liniowych i powierzchniowych (drogi, parkingi).

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza w Szczyrku jest emisja gazów i pyłów z emitorów o niskiej wysokości – kotłowni opalanych paliwem stałym. W większości budynków na terenie Szczyrku występują tradycyjne rozwiązania grzewcze z indywidualnymi kotłowniami węglowymi, koksowymi. Na pogorszenie stanu powietrza atmosferycznego ma także wpływ ruch komunikacyjny oraz napływ zanieczyszczonego powietrza z obszarów sąsiednich (zanieczyszczenia przemysłowe, zakłady energetyki ciepłej, transport).

Do podstawowych zagrożeń środowiska związanych z eksploatacją pojazdów samochodowych należy zaliczyć zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, pogorszenie klimatu akustycznego, zajęcie terenów pod infrastrukturę komunikacyjną, a także wszelkie odpady motoryzacyjne.

Obok emisji toksycznych składników spalin samochodowych eksploatacji pojazdów towarzyszy również emisja innych substancji, jak np. cząstki okładzin hamulcowych, cząstki startego ogumienia, płyny eksploatacyjne z instalacji samochodów lub też cząstki metali ciężkich zawarte w olejach i smarach. Ze względu na silne oddziaływanie lokalne, największe zagrożenie ekologiczne stanowią toksyczne składniki spalin silnikowych.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

KLIMAT AKUSTYCZNY ŚRODOWISKA

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2010-2012”, w 2012 roku przeprowadzono badania akustyczne hałasu kolejowego w Boronowie i drogowego na terenach miejscowości: Pilica, Jastrzębie Zdrój, Koziegłowy, Boronów, Poczesna, Żory i Kozy. **Żadna z tych miejscowości nie jest położona w pobliżu Szczyrku.**

W ramach „Programu Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego na lata 2007 – 2009” w 2009r. przeprowadzono badania akustyczne hałasu komunikacyjnego na terenie Szczyrku – w trzech punktach: dwóch przy ul. Myśliwskiej i jednym przy ul. Plażowej. Badania nie wykazały przekroczenia dopuszczalnych norm.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek różnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

POLE ELEKTROMAGNETYCZNE

W 2012r. wykonywane były na terenie miasta Szczyrk badania monitoringowe poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludności, na terenie obszaru zabudowy mieszkaniowej, położonej w północnej części miasta Szczyrk przy ul. Orlej.

Pozostałe elementy środowiska (wody powierzchniowe i podziemne, pole elektromagnetyczne) wraz z ocenami ich stanu opisano w Rozdziale VI.

VII.2. Ogólne dane ekofizjograficzne wraz z możliwościami rozwiązań ochronnych

Stan środowiska oraz uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające m.in. z lokalizacji i predyspozycji obszaru omawia „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrku obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004) Wynika z niego oraz pozostałych zidentyfikowanych uwarunkowań, że:

1. Teren objęty planem położony jest w Szczyrku, w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoków Skrzycznego i obejmuje obszar ok. 399,6 ha.
2. Omawiany teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych, położony jest częściowo w ramach zidentyfikowanych korytarzy ekologicznych.
3. Obszar objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, fragmentarycznie obszaru Natura 2000. Odległość od pozostałych obszarów i obiektów prawnie chronionych wynosi ponad 600 m.
4. Zidentyfikowano kilka gatunków roślin chronionych – Goryczkę Trojeściową, Ciemiężycę Zieloną, Widłaka Goździstego. W przypadku konieczności prowadzenia prac na stanowiskach ww roślin, które doprowadzą do przekształcenia szaty roślinnej, konieczne będzie uzyskanie zezwolenia na odstąpienie od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, wydawanego na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Pozwolenie takie należy uzyskać w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.
W stosunku do gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Można też zaproponować kompensację negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia. Kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.
5. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
6. Projektowany rozwój istniejącej funkcji terenu należy ustalić w zapisach planu ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.
7. Fizjograficznie omawiany obszar to teren stoków opadających ku północy, w kierunku doliny potoku Żylica.
8. Teren posiada udokumentowane osuwiska oraz predyspozycje osuwiskowe.
9. Teren nie posiada udokumentowanych kopalin.
10. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
11. Należy ograniczyć do minimum możliwość wystąpienia zmiany stosunków wodnych.
12. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jest odwadniany w całości przez potok Żylica.
13. Analizowany obszar położony jest w strefie głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 348 „Beskid Śląski”. Przeznaczenie terenu i zagospodarowanie powinno bezwzględnie zawierać rozwiązania chroniące wody podziemne oraz powierzchniowe przed zanieczyszczeniem. Z uwagi na ww uwarunkowanie, wody podziemne jako strategiczne zasoby kraju, winny być chronione. Pozostałe zbiorniki wód podziemnych nie są sklasyfikowane.
14. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania sportów zimowych.
15. Zieleń występująca w obszarze planu – odlesione dotychczas trasy narciarskie i sąsiadujące z nimi lasy – zostały omówione w rozdziałach VI.6 i VI.9.
16. Odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie. Należy zadbać o zastosowanie kompensacji przyrodniczej. To zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.
17. Omawiany obszar posiada infrastrukturę – sieć energetyczną i wodociągową, które będą na etapie realizacji inwestycji, wymagać rozbudowy.
18. Teren planu wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
19. Nakaz prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
20. Ustalenia planu powinny (w przypadku projektowania obiektów kubaturowych służących obsłudze przeznaczenia podstawowego) zawierać zapisy o zakazie stosowania paliw stałych a zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych mediów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych dostępnych technikach, stosownie do przepisów z zakresu ochrony środowiska,
21. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza oraz monitoringu pozostałych elementów środowiska.
22. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.
23. Z punktu widzenia zagospodarowania i korzystania z terenu w omawianym przypadku najbardziej

istotnymi tematami są: ochrona przyrody ożywionej i nieożywionej, ochrona krajobrazu, zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego a zwłaszcza ochrona czystości wód podziemnych, odpowiednia gospodarka odpadami.

Powyższe uwarunkowania ekofizjograficzne uwzględniają obowiązujące przepisy z zakresu ochrony środowiska oraz przepisy odrębne a także potrzeby miasta Szczyrk, w myśl zasady zrównoważonego rozwoju.

VII.3. Zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Projekt planu dotyczy terenu o powierzchni ok. 399 ha, stanowiącego w przeważającej części istniejące trasy narciarskie położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czirnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoków Skrzycznego.

Obszar objęty planem to kompleks dawnego Górniczego Ośrodka Narciarskiego, działającego obecnie jako Szczyrkowski Ośrodek Narciarski, działający w sumie od ok. 60 lat. To teren już silnie przekształcony antropogenicznie i od wielu lat obciążony intensywną penetracją turystyczną.

Ośrodek wyposażony jest w przestarzałą, nie spełniającą współczesnych standardów, infrastrukturę - stare wyciągi orczykowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą i budynkami, które w wielu przypadkach już od lat nie funkcjonują, często tworząc straszące w krajobrazie pustostany. Całość obiektów i urządzeń ośrodka nie była od dziesięcioleci modernizowana i remontowana. Może też z czasem stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi oraz dla środowiska, z uwagi na przestarzałe technologie. W przypadku nie podjęcia modernizacji, jego oddziaływanie na środowisko nie zmieni się. Trasy będzie bowiem funkcjonowały nadal, budząc lawinę krytyki i odstraszać współczesnych narciarzy.

Obecny rynek narciarski stawia znacznie wyższe wymagania, zarówno co do wygody korzystających ale przede wszystkim bezpieczeństwa ich użytkowania. Przewrócenie miastu Szczyrk prestiżu zimowej stolicy wymaga poszerzenia i unowocześnienia oferowanej bazy narciarskiej.

W ramach ustaleń obowiązującego dotychczasowo planu miejscowego, powierzchnia tras narciarskich wynosiła 65,88 ha. Zgodnie z projektem planu, trasy narciarskie zajmą docelowo ok. 94,0 ha.

Projekt zmiany planu miejscowego ogranicza zakres zainwestowania terenu w stosunku do warunków jakie ustala obecnie obowiązujący plan. Dopuszczał on realizację tras narciarskich w całej strefie oznaczonej jako SR, co skutkuje bardzo dużymi możliwościami realizacji tych tras.

Niniejszy projekt zmiany planu uściśla tereny przeznaczone pod różne formy zainwestowania, ograniczając tym samym ich powierzchnię. Część z tras narciarskich oraz wyciągów, których realizację umożliwiał dotychczas obowiązujący plan miejscowy, nie ma powielenia w niniejszym projekcie planu i jest tym samym likwidowana. Są to m.in. wyciąg w rejonie Malinowa, położony w obszarze Natura 2000 oraz wyciąg w rejonie Soliska, co pozwoli na uniknięcie jego prowadzenia nad kilkunastoma domami. Uszczegółowienie terenów tras narciarskich skutkuje ograniczeniem fragmentaryzacji terenów leśnych (przez ograniczenie wycinki) do konkretnie wyznaczonych tras zjazdowych.

Projekt planu porządkuje funkcjonalnie teren a przez modernizację obiektów stwarza warunki dla poprawy wartości estetycznych, poprzez likwidację starych obiektów, pozostających w złym stanie technicznym, dość przypadkowo skomponowanych i realizację nowych – estetycznych i harmonijnych, dzięki wprowadzeniu wielu zasad kształtowania architektury oraz ograniczenia zakresu i form realizacji elementów komunikacji wizualnej.

MOŻNA STWIERDZIĆ, ŻE PROJEKT ZMIANY PLANU MIEJSCOWEGO W PEWNYM ZAKRESIE OGRANICZA ZAKRES MOŻLIWYCH DOTYCHCZAS ZMIAN W ŚRODOWISKU I NEGATYWNYCH SKUTKÓW, JAKIE WYNIKAŁYBY Z MOŻLIWOŚCI INWESTYCYJNYCH, JAKIE DAJE OBECNIE OBOWIĄZUJĄCY PLAN.

WYBRANE SKUTKI W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU:

- Brak nowoczesnego systemu dośnieżania, opartego na nowoczesnych i korzystniejszych akustycznie technologiach,
- Brak przekształceń szaty roślinnej.
- Brak przekształcenia ukształtowania terenu w niewielkich fragmentach,
- Brak poszerzenia terenów inwestycyjnych, co skutkuje przekształceniami środowiska, w szczególności fragmentaryzacją lasów, przez realizację wycinek,
- Potencjalne zanieczyszczenie gleby i wód smarem pochodzącym z istniejących wyciągu orczykowego (otwarty obieg smaru). Nowa inwestycja zapewni użycie najnowocześniejszych technologii, korzystniejszych dla środowiska naturalnego.

- Pozostawienie starych obiektów, o złym stanie technicznym, decydujące o złej jakości estetycznej obszaru opracowania,
- Brak wystarczającej ilości posterunków GOPR. W obiektach należących do ośrodka narciarskiego będą zlokalizowane posterunki GOPR, co znacznie zwiększy bezpieczeństwo na trasach i wpłynie korzystnie na zachowanie zdrowia korzystających.
- Niewystarczające oświetlenie trasy, stanowiące potencjalne niebezpieczeństwo dla korzystających. W obrębie tras, gdzie dopuszczone zostanie oświetlenie (bardzo ograniczony zakres), użyte zostaną lampy, gwarantujące wystarczający poziom jasności na trasach, jednak z dbałością o brak świecenia poza trasy, z uwagi na dbałość o względny spokój zwierząt. Likwidacji ulegnie oświetlenie trasy zjazdowej w rejonie Soliska (popularnej obecnie Golgoty), gdzie będzie się jej stosować ewentualnie jedynie podczas zawodów sportowych, odbywających się maksymalnie 1 do kilku razy w sezonie.
- System armatek do naśnieżania stoków o dużej uciążliwości akustycznej. Realizacja inwestycji pozwoli na jego modernizację z użyciem tzw. lanc, które mają znacznie mniejszy poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m), niż dotychczas używane armatki wentylowane. Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny.
- Hałas pochodzący od ruchu pojazdów silnikowych (samochody terenowe, motocykle crossowe, quady), poruszających się po trasach narciarskich, po zamknięciu sezonu narciarskiego. Inwestor poinformował, że gwarantuje, iż dołoży wszelkich starań aby wyeliminować ruch pojazdów na terenie będącym jego własnością, poprzez montowanie po zakończeniu sezonu narciarskiego dobrze oznakowanych zapór uniemożliwiających ruch pojazdów mechanicznych po trasach narciarskich. Zmniejszy to możliwość znacznych uszkodzeń szaty roślinnej, płoszenia zwierząt w okresie letnim oraz tworzenia zagrożeń dla zdrowia i życia turystów pieszych bądź rowerzystów.

ZNACZNA CZĘŚĆ POWYŻSZYCH DZIAŁAŃ BĘDZIE IN PLUS DLA ŚRODOWISKA, W STOSUNKU DO STANU ISTNIEJĄCEGO I DOPUSZCZANEGO PLANEM MIEJSCOWYM OBECNIE.

VII.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych, jednak w przypadku naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego planem można powiedzieć, że na degradację (nieznaczne zmniejszenie obszaru występowania) najbardziej narażona są flora i fauna.

VII.5. Położenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Przeważająca część obszaru stanowiącego przedmiot planu objęta jest dotychczas obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r.

Zgodnie z ustaleniami dotychczas obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego tereny, na których znajduje się część planu nim objęta, zawierają się w **jednostkach strukturalnych**:

- **A** – dominujące założenie pasmowe o zmiennej głębokości, skupione wokół doliny rzeki Żylicy i podstawowego układu komunikacyjnego, a także zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Orlego Gniazda, Soliska, Czyrnej -rejon ul. Zwalisko,
- **C** – to zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Salmopolu, Malinowa (rejon ul. Malinowej).
- **D** – kompleks Małego i Dużego Skrzycznego,

Obszar obejmuje następujące przeznaczenia terenów:

- **ZL** – tereny leśne,
- **RZ** – tereny gruntów ornych, upraw polowych, łąki i pastwisk, upraw sadowniczych, ogrodnich z istniejącą zabudową,
- **RN** - tereny gruntów ornych, upraw polowych, łąki i pastwisk, upraw sadowniczych, ogrodnich,

- **KG** – tereny kolei górskich wraz z obiektami towarzyszącymi i infrastrukturą techniczną,
- **UU** – tereny zabudowy usługowej, handel detaliczny (w tym targowiska), usługi konsumpcyjne (w tym rzemiosło), gastronomia itp.,
- **USK** – tereny wielofunkcyjnych kompleksów usługowo – sportowych,
- **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- **MU** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami,
- **KDM** – tereny komunikacyjne poza liniami rozgraniczającymi dróg publicznych, w tym pętle i przystanki autobusowe,
- **KDS** – tereny parkingów, garaży.
- **KG** – tereny stacji kolei górskich wraz z obiektami towarzyszącymi i infrastrukturą techniczną,
oraz strefy:
- **SR** – strefa tras narciarskich,
- **TO** – strefa występowania osuwisk.

W ramach ustaleń obowiązującego dotychczasowo planu miejscowego, powierzchnia tras narciarskich wynosiła 65,88 ha.

W czasie opracowywania niniejszej prognozy trwały równoległe prace nad zmianą **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk w zakresie obszarowym tożsamym z niniejszym planem.** Zmiana ma na celu osiągnięcie zgodności z opracowywanym na wniosek inwestora niniejszym planem miejscowym. Należy założyć, że w wyniku prowadzonych dwutorowo prac, w dniu uchwalenia planu miejscowego będzie on zgodny z ustaleniami Studium.

VII.6. Podstawowe warunki wynikające z wniosków złożonych do planu, mogące mieć wpływ na środowisko:

1. **Zarząd Województwa Śląskiego** wnioskuję o uwzględnienie w projekcie planu uwarunkowań wynikających z ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego, a także z wniosków przekazanych przez organy właściwe do uzgadniania projektu planu, szczególnie w zakresie:
 - ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu kulturowego, ochrony uzdrowisk, dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej,
 - ochrony zasobowej wód podziemnych,
 - systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
 - obszarów występowania udokumentowanych złóż kopalin,
 - cennych elementów ekologicznych struktury przestrzeni przyrodniczej,
 - terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.
2. **Wojewódzki Urząd Ochrony zabytków w Katowicach Delegatura w Bielsku-Białej** - informuje, że na obszarze objętym planem nie występują obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków, jak również nie występują stanowisk archeologicznych.
Ponadto ochroną należy objąć najstarszy i pierwszy w Polsce wyciąg narciarski orczykowy szwajcarskiej firmy Muller GMD wyprodukowany w 1958 r. (sprowadzony do Polski w 1959 r., pierwotnie obsługiwał stok na Kondrackiej Kopie w Zakopanem), będący we władaniu COS Szczyrk i stojący na Dolinach na zboczu Skrzycznego tzw. wyciąg Dolny II. Projekt zmiany planu powinien uwzględnić strefy ochrony konserwatorskiej wynikające z ww. analizy historycznej i analizy jego wartości krajobrazu kulturowego. Należy utrzymać ochronę jak w dotychczasowym planie i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.
3. **Orange Polska** - uwzględnić możliwość realizacji sieci teletechnicznych.

VII.7. Podstawowe wstępne warunki wynikające z prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

Już na etapie opracowywania projektu planu i niniejszej prognozy – starano się transponować do ustaleń planu wytyczne, uzyskane na etapie zbierania materiałów do Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dysponowano ogólnymi warunkami minimalizacji wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko w fazie zarówno realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia, dotyczące m.in. sposobu prowadzenia prac, konieczności zabezpieczenia (i ewentualnego odtworzenia) szaty roślinnej, użytkowania trasy, w tym: zaśnieżania, grodzenia, wykaszania.

Etap projektowy:

- ograniczyć do niezbędnego minimum nowe tereny planowane do zajęcia pod inwestycję,
- odległość armatek do zaśnieżania stoków oraz stacji górnych i dolnych kolei linowych powinna być dobrana w taki sposób aby nie nastąpiło przekroczenie dopuszczalnych norm dla terenów ochrony akustycznej,

Etap realizacyjny:

- stosowanie do prac wyłącznie maszyn i urządzeń w dobrym stanie technicznym, z których nie następują ubytki płynów eksploatacyjnych oraz które powodują jak najmniejszy poziom emisji hałasu, gazów i pyłów,

- eliminowanie pracy maszyn i urządzeń na biegu jałowym,
- prace przy niwelacji wykonywać etapami zabezpieczając stok narciarski przed erozją wodną – odprowadzając wodę spływającą stoki powierzchniowo poza krawędź trasy. W tym celu mogą być stosowane powszechnie wykorzystywane żerdzie drewniane,
- prace przy poszerzeniu winny być tak prowadzone aby do minimum ograniczyć uszkodzenia istniejących powierzchni tras narciarskich,
- odsłonięte skarpy przy trasie narciarskiej po wykonaniu niwelacji należy niezwłocznie ubezpieczać rodzimym materiałem skalnym, unikać długotrwałego odsłonięcia skarp,
- należy na bieżąco reagować na zagrożenia erozją poprzez kierowanie wody opadowej spływającej powierzchniowo stoki na zewnątrz trasy narciarskiej,
- maszyny i ciężki sprzęt powinny poruszać się wyłącznie na placu budowy oraz po wyznaczonych drogach dojazdowych do placu budowy,
- zabrania się składowania paliw czy innych materiałów eksploatacyjnych maszyn na terenie robót,
- tankowanie maszyn kołowych łatwo przemieszczających się przeprowadzać ze szczególną ostrożnością na terenie urzędzonej bazy (zaplecze budowy),
- zabrania się dokonywania napraw maszyn i pojazdów w terenie wykonywanych prac, za wyjątkiem takich napraw, które są niezbędne do opuszczenia maszyny placu budowy,
- powierzchnię terenu trasy narciarskiej przygotować do obsiania mieszkankami traw górskich poprzez ułożenie warstwy gruntu,
- zniszczone w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia sztuczne nasadzenia kosodrzewiny ze względu na dużą wartość przyrodniczą gatunku należy ponowić na etapie rekultywacji terenu. Można podjąć próbę przesadzenia kosodrzewiny,
- w przypadku gdy projekt kolidował będzie ze stanowiskami gatunków objętych ochroną prawną najlepiej przygotować projekt ich przesadzenia,
- na granicy poszerzonych tras narciarskich, gdzie konieczne będzie wylesienie, nasadzić materiał o właściwym ekotypie, zgodnie z wieloletnimi planami przebudowy drzewostanów,
- zaplanować i wykonać nasadzenia krzewów podszytu z miejscowych gatunków, które zapewnią płynne przejście od litej ściany lasu do zbiorowiska trawiasto łąkowego trasy narciarskiej. Należy zachować piętrowy układ roślinności na granicy lasu,
- podczas realizacji inwestycji należy prowadzić prace zgodnie z przepisami BHP, prawa budowlanego i ochrony środowiska. W szczególności zabezpieczenia wymagają skarpy, pozostawiony sprzęt mechaniczny oraz tymczasowe miejsca składowania masy ziemi i skał,
- z uwagi na dużą koncentrację różnych form sportu i rekreacji na stokach (turystyka piesza i rowerowa, zjazdy rowerowe, paralotniarstwo) należy czytelnie oznakować teren placu budowy tak aby w maksymalnym stopniu wyeliminować przebywanie osób nieupoważnionych na placu budowy.
- W miejscach przecinania terenu budowy szlakami pieszymi, należy czytelnie oznakować teren placu budowy i wygrodzić taśmami ścieżki przecinające trasę narciarską aby uniemożliwić przypadkowe zejście turystów na plac budowy,

Etap eksploatacji:

- rekultywacja terenów narciarskich po etapie realizacji przedsięwzięcia poprzez odtwarzanie, uzupełnianie zniszczonej szaty roślinnej,
- sposób postępowania z odpadami w związku z realizacją inwestycji winien być zgodny z ustawą o odpadach,
- należy stworzyć warunki do selektywnego magazynowania odpadów,
- ratraki wykorzystywane do przygotowania stoku narciarskiego winny być utrzymane w dobrym stanie technicznym.
- utrzymywanie we właściwym stanie technicznym wszelkich urządzeń będących źródłem hałasu – armatek śnieżnych, ratraków, pomp,
- naśnieżanie prowadzić uwzględniając dopuszczalny pobór wody określony pozwoleniem wodnoprawnym,
- nie powinno się stosować w systemie naśnieżania krystalizatorów zawierających organizmy bakteryjne (umożliwiających produkcję śniegu już przy -3°C i podnoszących wydajność produkcji śniegu) oraz środków chemicznych mające na celu polepszenie jego cech i parametrów istotnych z punktu widzenia jego użytkowania do sportów narciarskich (soli - głównie azotanu amonu, chlorku amonu, siarczanu amonu, chlorku potasu, chlorku sodu oraz fosforanów),
- po sezonie zimowym należy dokonać kontroli trasy narciarskiej pod kątem zjawisk erozji wodnej,
- adekwatnie do stanu trasy i potrzeb stosować poprzeczne odprowadzanie wody powierzchniowo spływającej stoki. Miejsca gdzie nastąpiło odsłonięcie skał wyrównać warstwą gruntu a następnie dokonać siewu traw oraz zabezpieczyć przed erozją. Po zakończeniu sezonu narciarskiego należy przeprowadzić kontrole stanu trasy narciarskiej i zniszczone fragmenty zrehabilitować tak aby możliwe było utrzymanie na całej trasie narciarskiej zbiorowiska łąkowego.
- trasa narciarska powinna być wykaszana raz w roku, nie wcześniej niż 20 lipca. Pozwoli to na utrzymanie szaty roślinnej w należytym stanie i możliwe będzie utrzymanie wysokiej bioróżnorodności na jej obszarze,

- należy przewidzieć zamykanie tras narciarskich, przy zbyt cienkiej warstwie śniegu, aby nie dopuścić do uszkodzenia pokrywy roślinnej znajdującej się pod śniegiem,
- trasy zjazdowe powinny być wyraźnie oznakowane,
- należy prowadzić kontrolę ruchu narciarskiego tak aby odbywał się wyłącznie po wyznaczonych trasach narciarskich,
- ze względu na migrację zwierząt nie należy stosować trwałego grodzenia tras narciarskich. Dopuszcza się jedynie grodzenie punktowo siatkami tak gdzie wymagają tego względy bezpieczeństwa.
- konieczne jest utrzymywanie we właściwym stanie technicznym wszelkich urządzeń, w których stosowane są substancje niebezpieczne dla środowiska wodnego (oleje, smary, płyny hydrauliczne itp.),
- utrzymywać należy we właściwym stanie technicznym wszelkiego rodzaju urządzenia służące bezpieczeństwu narciarzy korzystających z trasy.

VII.8. Ogólne dane dotyczące planowanej inwestycji

Planuje się prowadzenie inwestycji i osiągnięcie poniższych parametrów ośrodka w latach 2016 – 2019.

Docelowa przepustowość tras zjazdowych: 18 200 os / 1h,

Docelowa ilość kolejek górskich:

- kanap gondolowych: 6 szt.
- * krzeseł 6-osobowych – 4 szt.
- * krzeseł 8-osobowych – 1 szt.
- * kolejek gondolowych – 1 szt.
- orczyków – 4 szt.

Docelowa długość nartostrad: 21,8 km, w tym:

- naśnieżanych – 81%,
- oświetlonych (dla jazdy nocnej) – 5,6 km.

Docelowe rozrywki dodatkowe:

- snowpark,
- EventZone,
- restauracje widokowe, bary, ApresSki
- inne.

W ramach ustaleń obowiązującego dotychczasowo planu miejscowego, powierzchnia tras narciarskich wynosiła 65,88 ha. Zgodnie z projektem planu, trasy narciarskie zajmą docelowo ok. 94,0 ha.

VIII. Skutki dla środowiska, mogące wynikać z realizacji ustaleń planu wraz z zasadami ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz zabudowy i zagospodarowania terenu, ujęte w zapisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z oceną rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i innych ustaleń planu

VIII.1. Klimat, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska wojewoda co roku dokonuje oceny **poziomu substancji w powietrzu** w podlegających mu strefach w ramach państwowego monitoringu środowiska. Ocena uwzględnienia dwie grupy kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

„Program ochrony środowiska dla gminy Szczyrk” jako cel długoterminowy w zakresie ochrony powietrza zakłada „Poprawę jakości powietrza oraz obniżenie poziomu substancji szkodliwych w powietrzu”.

Oddziaływanie na stan powietrza zachodziło będzie (krótkookresowo) na etapie realizacji inwestycji (maszyny budowlane, pojazdy transportujące materiały). Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia krótkookresowo emitorem spalin będą ratraki utrzymujące trasy narciarskie. Z powodu ich pracy nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza. Z powodu pracy ratraków na dużej wysokości gdzie zazwyczaj występują dobre warunki rozpraszania się zanieczyszczeń w powietrzu, stosunkowo niedużej emisji gazów i pyłów (w porównaniu do ruchu po drogach publicznych) nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza. Nie ma możliwości ograniczenia wielkości emisji z tego rodzaju źródeł poza stosowaniem regularnych przeglądów serwisowych pojazdów.

W planie:

- 1) nakaz stosowania dla celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,
- 2) zakaz stosowania, do utwardzania nawierzchni drogowych i miejsc parkingowych, materiałów powodujących zanieczyszczenie powietrza pyłem;

KLIMAT AKUSTYCZNY

W obszarze planu jedynymi źródłami hałasu są te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające z użytkowania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, stacji pomp, wyciągu.

Do zaśnieżania użyte zostaną przez inwestora nowoczesne armatki śnieżące, tzw. lance, które mają znacznie mniejszy poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m), niż dotychczas używane armatki wentylowane. Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny inwestycji powstałej na podstawie planu miejscowego, w stosunku do stanu istniejącego.

Wprowadzenie proponowanych zmian w obowiązującym MPZP przyczyni się do wyeliminowania lub znacznego ograniczenia ruchu pojazdów silnikowych po trasach narciarskich. Z uzyskanych informacji wynika, że inwestor gwarantuje, iż doloży wszelkich starań aby wyeliminować ruch pojazdów na terenie będącym jego własnością, poprzez montowanie po zakończeniu sezonu narciarskiego dobrze oznakowanych zapór uniemożliwiających ruch pojazdów mechanicznych po trasach narciarskich. Samochody terenowe, quady, motocykle crossowe powodują znaczne uszkodzenia szaty roślinnej, co przyczynia się bezpośrednio do pogorszenia stanu powierzchni tras narciarskich. Wyerodowane, ubite, rozjeżdżone trasy podłoże krócej utrzymuje odpowiednią warstwę śniegu. Ponadto, ruch pojazdów mechanicznych w okresie letnim płoszy zwierzęta i tworzy zagrożenia dla zdrowia i życia turystów pieszych bądź rowerzystów.

W planie:

W zakresie ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku:

- 1) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: USN, USS, USNs 01, UT, USR, TKusn - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
- 2) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: MN, MNtk, MNusn - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 3) dla terenów oznaczonych symbolem literowym MN/U 01 - jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
- 4) dla terenów oznaczonych symbolem literowym RMa - jak dla terenów zabudowy zagrodowej.

VIII.2. Gleba i surowce naturalne

W wyniku wykonania tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmocnienie procesu erozji powierzchniowej, pod warunkiem wykonania poniższych zabiegów:

- wykonanie poprzecznych szczelin w celu odprowadzania wody poza krawędź trasy,
- siew dostosowanych gatunkowo traw,
- regularne koszenie traw,
- zabezpieczenie stromych skarp materiałem skalnym lub/i siatkami.

Poszerzenie tras będzie realizowane na obrzeżach istniejących tras narciarskich, które posiadają dobrze ukształtowaną roślinność w podłożu. Prace przy poszerzeniu winny być tak prowadzone aby do minimum ograniczyć uszkodzenie istniejącej powierzchni trasy narciarskiej aby nie potęgować zjawisk erozyjnych.

Należy stale kontrolować spływ wody po stoku narciarskim i przeciwdziałać koncentracji spływu. W poprzek trasy ze spadkiem powinny być wykonywane szczeliny odprowadzające wodę spływającą powierzchniowo z terenu trasy narciarskiej w kierunku sąsiadujących obszarów leśnych.

Nie będą prowadzone prace związane z wykopami oraz przemieszczaniem mas ziemnych w terenach sąsiednich.

W planie:

- W projekcie określono minimalne powierzchnie biologicznie-czynne – odrębnie dla każdego z terenów,

- W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów osuwisk wyodrębnionych na rysunku planu ustala się:
 1. Dopuszcza się realizację obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń.
 2. Dopuszcza się przekształcanie terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz nie generujący powstawania osuwisk (np. poprzez tworzenie sztucznych skarp i nasypów, nie umocnionych wykopów itp.).
 3. Nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu.
 4. Nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.
- nakaz uszczelnienia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
- odprowadzenie ścieków sanitarnych:
 - a. do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
 - b. do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - c. do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:
 - a. do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań (np. studni chłonnych), z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 4,
 - b. dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

VIII.3. Wody powierzchniowe i podziemne

WODY PODZIEMNE

Zagospodarowanie terenu zgodnie z ustaleniami planu miejscowego może wpłynąć bardzo nieznacznie na zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków bytowych. Mogą powstać źródła odprowadzanych ścieków bytowych, w dopuszczanych obiektach kubaturowych związanych z funkcją obszaru.

Brak obecnie kanalizacji sanitarnej w obszarze planu. Zostanie ona tylko częściowo zrealizowana.

W planie:

- teren położony jest w obrębie Głównego Użytkowego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych a także w obszarze objętym planem stref ochronnych ujęć wody;
- nakaz uszczelnienia dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem;
- odprowadzenie ścieków sanitarnych:
 - a. do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
 - b. do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
 - c. do indywidualnych oczyszczalni ścieków;
- odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:
 - a. do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań (np. studni chłonnych), z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 4,
 - b. dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

WODY POWIERZCHNIOWE

W planie: jak dla wód podziemnych – jak wyżej.

Planowane przedsięwzięcie (przebudowa i rozbudowa infrastruktury turystycznej) nie narusza stosunków wodnych i nie wpłynie negatywnie na stosunki wodne w obrębie terenu objętego zmianą miejscowego planu.

Woda do naśnieżania pobierana będzie w oparciu o obowiązujące pozwolenia wodno-prawne. Systemy naśnieżania nie zmieniają istotnie swojej lokalizacji (pozostają dalej w obrębie tych samych zlewni). Planowane są ewentualne korekty lokalizacyjne w obrębie danej trasy narciarskiej. Woda na cele naśnieżania pobierana będzie z tej samej zlewni do której trafi w trakcie roztopów nie powodując zmian w ogólnym bilansie.

VIII.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W planie nie wprowadza się zapisów dotyczących ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym. Wynikają one bezpośrednio z przepisów odrębnych.

VIII.5. Gospodarka odpadami i ściekami

Podstawowymi odpadami wytwarzanymi na analizowanym terenie będą odpady wynikające z przebywania ludzi na trasie (początek i koniec tras), eksploatacji infrastruktury oraz obiektów związanych z przeznaczeniem podstawowym terenu. Gromadzenie odpadów w pojemnikach usytuowanych w specjalnie do tego celu wyznaczonych miejscach z twardym podłożem i ich wywóz przez upoważnione firmy nie spowoduje zagrożenia w środowisku gruntowo - wodnym.

Na terenie gminy Szczyrk obowiązuje „Plan gospodarki odpadami dla gminy Szczyrk”.

Na terenie gminy nie znajdują się żadne składowiska odpadów. Odpady odbierane od mieszkańców wywożone są na składowiska poza teren Gminy: w Żywcu lub w Bielsku – Białej przez firmy koncesjonowane przez Urząd Gminy.

Odbiór odpadów niebezpiecznych winna zapewniać wyspecjalizowana jednostka posiadająca odpowiednie uprawnienia w tym zakresie. Jednym z największych zagrożeń i problemów jest powstawanie niekontrolowanych „dzikich” wysypisk.

Teren planu nie jest skanalizowany.

W planie:

- odprowadzenie ścieków sanitarnych:

- a. do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
- b. do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
- c. do indywidualnych oczyszczalni ścieków;

VIII.6. Ochrona przyrody (obszary chronione, formy ochrony) istotna z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu (w szczególności obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r, o ochronie przyrody)

Projekt planu na dzień wykonywania prognozy był zgodny z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.

Plan nie narusza przepisów prawa w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody. Nie przewiduje się skutków realizacji wprowadzanego projektu dla środowiska, a w szczególności terenów cennych przyrodniczo.

Rośliny objęte ochroną gatunkową wraz z oceną wpływu na ich stanowiska:

- **goryczka trojeściowa** *Gentiana asclepiadea* L. – ochrona ścisła
Najpowszechniej występująca. Notowana niemal na każdej powierzchni z wyjątkiem gęstych fragmentów lasów i zadrzewień. Występuje pospolicie w całym obszarze.
Zniszczenie jej niektórych stanowisk jest właściwie pewne. Skala zniszczenia nie wpłynie na stan zachowania populacji tego gatunku w analizowanym regionie. Szacuje się w chwili obecnej że zniszczone zostanie nie więcej niż ułamek procenta goryczki trojeściowej w całym paśmie górskim na terenie którego planowana jest modernizacja ośrodka narciarskiego.
- **ciemnówka zielona** *Veratrum lobelianum* Bernh – ochrona ścisła. Wykazano ją na dwóch stanowiskach (tereny: R77, USN12).
Stanowisko w terenie USN12 jest możliwe do zachowania ponieważ w miejscu jego lokalizacji nie są planowane poszerzenia tras narciarskich.
Stanowisko w terenie R77 jest możliwe do zachowania ponieważ w miejscu jego lokalizacji nie są planowane zmiany w zainwestowaniu w stosunku do stanu istniejącego.
- **widłak goździsty** *Lycopodium clavatum* L. – ochrona ścisła. Wykazano go na dwóch stanowiskach (tereny: USN05, TKo03).
Stanowisko w terenie TKo03 nie jest liczne (kilka osobników). Zostanie prawdopodobnie zniszczone w trakcie realizacji przedsięwzięcia, możliwa jest próba przesadzenia okazów rośliny w miejsca bezpieczne z dużą bryłą korzeniową.
Stanowisko w terenie USN05 jest liczniejsze. Zlokalizowane jest na istniejącej trasie biegnącej z Małego Skrzycznego do Czerwnej w miejscu gdzie nie planuje się poszerzania i przebudowy tras narciarskich więc prawdopodobnie zostanie zachowane bez żadnej szkody.

Teren położony jest w przeważającej części w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, częściowo w jego otulinie a także fragmentarycznie w obszarze Natura 2000 „Beskid Śląski” PLH240005. To jedyne powierzchniowe prawne formy ochrony przyrody.

Planowane przedsięwzięcie nie koliduje z celami, dla których został utworzony Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego wraz z otuliną. Przedsięwzięcie nie stanowi generalnie nowego elementu w krajobrazie, zamyka się w terenie już w taki sam sposób zagospodarowanym.

Planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać negatywnie i pozostanie bez wpływu na rezerwy. Najbliższy z nich („Wisła”) położony jest w odległości min. 1,8 km na południe. Pozostałe znacznie dalej (min. 4,3 km).

Nie przewiduje się oddziaływania przedsięwzięcia na pomniki przyrody położone w znacznym oddaleniu. Najbliższe położone są Jaskinia w Pajęczu – 600 m oraz Jaskinia w Jaworzynie – 700 m.

Projektowane zainwestowanie może wpłynąć bardzo nieznacznie na pogorszenie zasobów przyrodniczych. Można wpływ ten minimalizować pod warunkiem zastosowania się do zapisów planu miejscowego i przepisów szczególnych.

W ramach opracowywanego planu i zmiany planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie:

- ok. 35,5 ha lasów należących do Skarbu Państwa,
- ok. 12,2 ha lasów należących do osób prywatnych (rozdział VIII.6).

Przy czym należy zaznaczyć, że „użytek leśny” w ramach rejestru gruntów nie zawsze stanowi rzeczywiście zalesiony obszar.

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu (w znacznej części chorego lub martwego) na niektórych odcinkach poszerzanej trasy oraz w trasach przebiegu kolejek. Wycinki w dużej mierze obejmą istniejące drzewostany świerkowe, mocno uszkodzone, które przewidziane są przez właściwe jednostki Lasów Państwowych do usunięcia i przebudowy.

Istniejące obszary leśne, które swoim zasięgiem obejmie rozbudowa i przebudowa infrastruktury narciarskiej, są w stadium samoistnej sukcesji, na co wskazuje skład gatunkowy, bądź w trakcie stymulowanej przebudowy. Usuwanie bądź usunięcie monokultury świerkowej są sukcesywnie zastępowane przez nasadzenia bukiem oraz kosodrzewiną. Tego rodzaju nasadzenia w wieku około 10 lat są obserwowane w rejonie grzbietu Małego Skrzycznego. Wycinki nie obejmą rozwiniętych i starszych (a więc najcenniejszych) nasadzeń. Inwestor gwarantuje wykonanie niezbędnych nasadzeń (zgodnie z planami przebudowy Lasów Państwowych) w miejscu zlikwidowanych wyciągów biegnących z Czirnej na Hale Skrzyczneńską.

Bardzo istotnym jest fakt, że mimo iż w planie miejscowym zarezerwowano dla kolejek pasy terenu o szerokości 22 m i w tym stanie objęte zostały one wnioskiem leśnym, to jednak faktycznemu zajęciu i ewentualnej wycince drzewostanu podlegać będą pasy terenu o szerokości kolejno:

- 17 m – dla kolei linowej krzesełkowej 6-osobowej oraz kolei gondolowej,
- 18 m – dla kolei linowej krzesełkowej 8-osobowej.

Objęcie terenami Tk pasów o szerokości 22 m podyktowane jest względami technologicznymi i własnościowymi, związanymi z etapem realizacyjnym inwestycji.

Jako działanie minimalizujące proponuje się dosadzenie na skraju nowo powstałej ściany lasu gatunków rodzimych (zgodnych z danym siedliskiem) tworzących podszyt tak aby ograniczyć wpływ warunków atmosferycznych na odsłonięty drzewostan i zminimalizować oddziaływanie na krajobraz.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia a także planu urzędzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk.

W ww obszarach leśnych sąsiadujących ze wszystkich stron ze zjazdowymi trasami narciarskimi będącymi przedmiotem planu, zgodnie z informacją Nadleśnictwa Bielsko-Biała planuje się w najbliższych latach zalesienie wielu istniejących polan śródleśnych. M.in. sąsiadującą od od zachodu z obszarem objętym niniejszym planem, w obrębie jednej z byłych tras narciarskich na Skrzyczem, Nadleśnictwo planuje wkrótce zalesienie ok. 60 a.

Proponuje się przeanalizowanie przez Inwestora możliwości wykonania rekompensat przyrodniczych na terenie lasów prywatnych położonych m.in. w Szczyrku-Bilej oraz sąsiadującej ze Szczyrkiem – gminą Lipowa.

W porozumieniu z Nadleśnictwem Bielsko-Biała – dopuszczono w terenach leśnych realizację miejsc parkingowych i parkingów. Ich realizację będzie musiała odpowiadać zapisom Ustawy o lasach.

NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Fragmenty partii szczytowych obszaru objętego projektem planu położone są w obszarze Natura 2000.

Ośrodek narciarski powstał dużo wcześniej niż nastąpiło ustanowienie obszaru Natura 2000 a co za tym idzie znane były oddziaływania związane z funkcjonowaniem ośrodka narciarskiego na tym terenie. Planowana modernizacja nie wpłynie na zmianę stanu obecnego, nie wystąpią znaczące negatywne oddziaływania na przyrodę obszaru.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000.

Na terenie miasta Szczyrku znajduje się część Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005. Obszar obejmuje masywy Czantorii (995 m n.p.m.) i Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.) w Beskidzie Śląskim. Niewielkie dwa fragmenty obszaru planu, w partiach szczytowych, znajdują się na terenie obszaru Natura 2000. Ich szczegółowy opis zamieszczono w „Inwentaryzacji terenu” (ECO-CONSULT, wrzesień 2015r.), stanowiącej załącznik do prognozy.

W trakcie prowadzonych badań nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000 w obrębie planowanego przedsięwzięcia, poza siedliskiem w rejonie Hali Pośredniej, o składzie i strukturze wskazującym na możliwość występowania kwaśnej buczyny górskiej, co wynika z załączonej inwentaryzacji i zostało opisane na stronie 21 niniejszej prognozy.

- W lokalizacji w rejonie Hali Pośredniej (7UT 01, TK 12) zlokalizowano zbiorowisko składem i strukturą najbardziej zbliżonymi do kwaśnej buczyny górskiej. Posiada ono jedynie gatunkowe cechy wskaźnikowe. W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia zniszczone zostanie około 0,8ha tego typu siedliska na obszarze Natura 2000 Beskid Śląski.
- W lokalizacji w rejonie Hali Skrzyczneńskiej nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000. Zbiorowisko roślinne jest w fazie przejściowej. Ulega ono dynamicznym zmianom. Widoczna polana powstała po wiatrołomie i usunięciu powalonych drzew. Prawdopodobnie wcześniej zbiorowisko było zajęte przez las świerkowy z domieszką buka. Natomiast teren przewidziany pod lokalizację nowej kolei krzesełkowej łączącej Halę Skrzeczeńską z Małym Skrzycznym przebiega przez leśne zbiorowisko zastępcze tworzone przez nasadzenia świerkowe. Najbliższym siedliskiem jest kwaśna buczyna górską znajdującą się w odległości około 150 m na południowy zachód od przebiegu trasy narciarskiej. Trasa narciarska przebiegająca w pobliżu tego siedliska jest trasą istniejącą i planowane jest jedynie jej poszerzenie o max. 15 metrów. Poszerzenie to obejmie młode nasadzenia świerka, w niemal całości stanowiące monokulturę (bez domieszek innych gatunków).

Powiązania przyrodnicze obszaru

Szczyrk położony jest w obrębie obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym. To obszar oznaczony w systemie ECONET symbolem 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

Obszar inwestycji objęty jest częściowo korytarzami ekologicznymi – ponadregionalnym: Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego a także w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych.

Istotnym jest fakt, że ośrodek istnieje i działa od dziesięcioleci, teren jest już silnie przekształcony antropogenicznie i od wielu lat obciążony intensywną penetracją turystyczną.

Ewentualna migracja zwierząt (głównie ssaków kopytnych i drapieżnych) jest mocno ograniczona przez istniejące drogi leśne i ruch turystyczny. Odnotowano jedynie nieliczne ślady zająca i sarny.

W czasie prowadzonych badań terenowych zaobserwowano bardzo dużą ilość pojazdów mechanicznych (samochody terenowe, motocykle, quady) oraz rowerów poruszających się po drogach leśnych oraz niezagospodarowanych stokach.

Migracja w kierunku północ – południe praktycznie nie występuje, z uwagi na istniejącą, intensywną zabudowę doliny oraz ruch turystyczny. Całość dna doliny jest szczelnie wypełniona przez zabudowę mieszkaniową Szczyrku, oraz główną drogę (stanowi oś zabudowy). W kierunku północnym obniżające się stopniowo stoki Skrzycznego płynnie przechodzą w pozbawione lasów zabudowania Buczkowic, co dodatkowo uniemożliwia wędrówki zwierząt. Z tego powodu migracje

ssaków są możliwe w rejonie położonej na zachód Przełęczy Salmopolskiej i dalej poprzez praktycznie ciągle pasmo kompleksów leśnych wzdłuż granicy państwa na osi wschód – zachód.

W odniesieniu do istniejącej i projektowanej inwestycji istotnym jest fakt, że zwierzęta unikają m.in. zbliżania się do wyciągów. Wieloletnie doświadczenie obserwacyjne wskazuje, iż zbliżają się max. ok. 50 m do wyciągów. Dodatkowo przeszkadzają im, już istniejące od dziesięcioleci, drogi oraz intensywny ruch turystyczny a także młody drzewostan. Dla większości zwierząt są to bardzo niedogodne warunki.

Dodatkowo ważnym jest, że ssaki migrują głównie w nocy a nie w dzień, kiedy głównie funkcjonuje ośrodek narciarski.

Niezależnie wprowadzone zostaną ograniczenia oświetlenia tras narciarskich., m.in. w rejonie Malinowa czyli na tzw. Golgocie (jedynie na czas ewentualnych zawodów sportowych) oraz Małego Skrzycznego, gdzie brak będzie tras oświetlonych. Dopuszczenie oświetlenia tras jedynie na północnych, nachylonych w stronę Szczyrku trasach zjazdowych i wyciągach, będzie skutkowało zminimalizowaniem płoszenia światłem zwierząt w porze nocnej, bytujących lub migrujących w Dolinie Malinowskiego Potoku. Będzie to działanie na plus, w stosunku do stanu obecnie istniejącego.

Do zaśnieżania użyte zostaną przez inwestora nowoczesne armatki śnieżące, tzw. lance, które mają znacznie mniejszy poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m), niż dotychczas używane armatki wentylowane. Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny. Będzie to działanie na plus, w stosunku do stanu obecnie istniejącego.

Możliwość znacznych uszkodzeń szaty roślinnej i płoszenia zwierząt po okresie zimowego sezonu narciarskiego, zmniejszy wyeliminowanie lub znaczne ograniczenie ruchu pojazdów silnikowych po trasach narciarskich, uzyskane dzięki wprowadzeniu zmian w planie miejscowym. Inwestor poinformował, że gwarantuje, iż dołoży wszelkich starań aby wyeliminować ruch pojazdów na terenie będącym jego własnością, poprzez montowanie po zakończeniu sezonu narciarskiego dobrze oznakowanych zapór uniemożliwiających ruch pojazdów mechanicznych po trasach narciarskich.

Powyższa argumentacja dowodzi jednoznacznie, że projektowana modernizacja i rozbudowa istniejącego ośrodka narciarskiego, nie wpłynie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych.

W planie:

- w ramach §7 ust. 3 pkt.2 – informacja, iż : teren położony jest w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.06.1998 r. oraz jego otulinie,
- w ramach §7 ust. 3 pkt.3 – informacja, iż : teren częściowo położony jest w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005.

Jako działanie minimalizujące proponuje się dosadzenie na skraju nowo powstałej ściany lasu gatunków rodzimych (zgodnych z danym siedliskiem) tworzących podszyt tak aby ograniczyć wpływ warunków atmosferycznych na odsłonięty drzewostan i zminimalizować oddziaływanie na krajobraz.

VIII.7. Zmiany w krajobrazie

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z tych dokumentów jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową.

Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają min. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,

- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie:

- ok. 35,5 ha lasów należących do Skarbu Państwa,
- ok. 12,2 ha lasów należących do osób prywatnych (rozdział VIII.6).

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu (w znacznej części chorego lub martwego) na niektórych odcinkach poszerzanej trasy oraz w trasach przebiegu kolejek. Wycinki w dużej mierze obejmą istniejące drzewostany świerkowe, mocno uszkodzone, które przewidziane są przez właściwe jednostki Lasów Państwowych do usunięcia i przebudowy.

Częściowa zmiana krajobrazu naturalnego w rejonie planowanego przedsięwzięcia z uwagi na istniejące już zagospodarowanie terenu nie wpłynie znacząco na zmianę kompozycji widokowej. Największe zmiany zachodzić będą na etapie realizacji przedsięwzięcia. Należy podkreślić, że zmiana planu likwiduje część możliwych na dzień dzisiejszy do realizacji obiektów.

Zainwestowanie kubaturowe wprowadza się w szczegółowo wyznaczonych terenach. Jest ono niezbędnym elementem funkcjonowania ośrodka.

Należy także zauważyć, że obecnie istniejące w obszarze obiekty są nieestetyczne, często bardzo zniszczone. Zmiana przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności i estetyki przestrzeni, poprzez wprowadzenie obiektów nowoczesnych, architektonicznie dostosowanych do otoczenia. Ustalenia planu nakazują ich realizację w kolorystyce materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.). Tym samym infrastruktura będzie w jak największym stopniu komponowała się z otoczeniem i krajobrazem.

Realizacja projektu zmiany miejscowego planu skutkować będzie:

✓ korzyściami, jak np.:

- uporządkowanie funkcjonalne terenu w stosunku do stanu istniejącego, bowiem plan obecnie obowiązujący zawiera wiele bardzo enigmatycznych dopuszczeń,
- stworzenie warunków dla poprawy jego wartości estetycznych przez likwidację starych obiektów pozostających w złym stanie technicznym, dość przypadkowo skomponowanych i realizację nowych bardziej estetycznych i harmonijnych,
- wprowadzenie szczegółowych zasad kształtowania architektury
- ograniczenia zakresu i form realizacji elementów komunikacji wizualnej (urządzenia reklamowe),
- ograniczenie fragmentaryzacji terenów leśnych przez ograniczenie wycinki do konkretnie wyznaczonych tras zjazdowych, podczas gdy w obowiązującym planie istniała bardziej dowolna możliwość realizacji tych tras,
- uszczegółowienie zakresu inwestycji w stosunku do inwestycji dopuszczonych obecnie obowiązującym planem
- ograniczenie wysokości zabudowy w szczytowych partiach opracowania,
- ochronę wartości kulturowych przez utrzymanie strefy ochrony konserwatorskiej OK 3 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czyrna”;

✓ niekorzystnymi zmianami, jak np.:

- niezbędne wycinki drzew na trasy narciarskie i pod realizację wyciągów.

Na etapie uzgadniania i opiniowania niniejszego planu, wzięto pod uwagę sugestie i uwagi RDOŚ i wprowadzono szereg zmian w projekcie planu, także mające bezpośredni wpływ na krajobraz, m.in.:

- zmniejszono dopuszczalne wysokości słupów kolei linowych z 50 m do 26 m,
- zmniejszono dopuszczalną wysokość budynków i budowli w terenie 3.UT01 z 23 m do 16.

Z uwagi na fakt, że miejsce to jest bardzo eksponowane (Małe Skrzyczne), inwestor dołożył dużych starań do takich zmian projektowych, decydując się na schowanie garaży dla kanap pod ziemię, mimo iż znacznie powiększy to koszty inwestycji. Dzięki zmianie obiekty nie będą wizualnie wyższe od linii grzbietowej.

Wytlumaczeniem dla ustalenia maksymalnej wysokości w terenach 4.UT01 i 7.UT01 na 15 m i braku możliwości jej zmniejszenia są względy technologiczne połączone z występującymi tam znacznymi spadkami terenu. Ta sama różnica terenu spowoduje, że wpływ na krajobraz jest zminimalizowany.

Inwestor powinien m.in.:

- zagwarantować stały nadzór nad formami reklamy (bilbordy), które ewentualnie będą konieczne do zainstalowania na terenie będącym jego własnością lub dzierżawionych. W szczególności będzie to zakaz ustawiania krzykliwych w kolorystyce wielkopowierzchniowych tablic. Analogicznym ograniczeniom będą podlegały wszelkie obiekty małej infrastruktury (mała gastronomia, punkty ski-serwisu itp.), których funkcjonowanie będzie konieczne dla obsługi turystów,

- rekultywować materiałem miejscowym wszystkie tereny, na których będą prowadzone jakiekolwiek prace ziemne, zadarniać tereny tras zjazdowych w celu zabezpieczenia stoków przed erozją i ograniczenia skutków degradacji krajobrazu,
- obsadzić budynki zielenią izolacyjną.

W planie:

- w ramach §7 ust.3 pkt.2 – informacja, iż: teren położony jest w Parku Krajobrazowym Beskidu Śląskiego powołanym na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16.06.1998 r.,
- w ramach §7 ust.3 pkt.3 – informacja, iż: teren częściowo położony jest w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005.
- nakaz stosowania ogrodzeń ażurowych pozwalających na przemieszczanie się drobnej fauny,
- ustalono wskaźniki intensywności zabudowy, maksymalne wysokości, rodzaj i spadki dachów oraz sposób ich pokrycia i kolor, kolorystykę budynków i elementów infrastruktury,
- W zakresie estetyki obiektów ustala się :
 - 1) nakaz stosowania kolorystyki materiałów naturalnych (kamień, drewno itp.),
 - 2) nakaz wykonywania przęseł ogrodzeń jako ażurowych.
- w ramach § 6 ust 6 ustalono zasady dotyczące lokalizacji i realizacji nośników reklamowo – informacyjnych,
- dla terenów, gdzie nie jest to podyktowane względami m.in. bezpieczeństwa, ustalono zakaz grodzenia,
- w terenie 7.UT - nakaz realizacji zabudowy funkcji gastronomicznej jako drewnianej, o charakterze regionalnym Beskidu Śląskiego,
- w terenach Z, ZLp - ochrona istniejącej zieleni, w szczególności starodrzewu.

Jako działanie minimalizujące straty i negatywny wpływ wycinki (niszczenie nowoodsloniętych drzew stanowiących nową ścianę lasu pod wpływem temperatury, światła i wiatru) planuje się dosadzenia gatunków wzmacniających na obrzeżach tras.

VIII.8. Dobra kultury i elementy zabytkowe

W ramach §10, w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

1. strefę ochrony konserwatorskiej OK 3 – zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Czarna”;
2. Zasady w zasięgu strefy OK:
 - a) utrzymanie istniejących zasadniczych elementów układu urbanistycznego, historycznej sieci dróg, zabudowy oraz elementów krajobrazu naturalnego takich jak: wody powierzchniowe, jary, zieleń naturalna;
 - b) rehabilitacja i rewaloryzacja istniejącej zabudowy oraz historycznych układów przestrzennych i elementów rozplanowania układu osadniczego;
 - c) ochrona historycznych założeń zieleni.

VIII.9. Wpływ na zdrowie ludzi

Sama inwestycja jakim jest kompleks narciarski jest obiektem służącym rekreacji wypoczynkowej a tym samym regeneracji i odnowie zdrowia fizycznego i psychicznego ludzi.

Projekt zmiany planu stwarza warunki dla bezpieczniejszego i bardziej komfortowego funkcjonowania poszczególnych obiektów jak i całego kompleksu.

W projekcie zmiany planu w zabezpieczone zostały warunki dla bezpiecznego funkcjonowania obiektu i zabezpieczenia środowiska przed zanieczyszczeniem.

W przypadku analizowanej zmiany planu nie wystąpią zagrożenia związane z substancjami niebezpiecznymi. Nie wprowadzają ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń środowiska, pod warunkiem stosowania urządzeń i instalacji technologicznych spełniających obowiązujące normy w zakresie oddziaływania na środowisko.

W terenach mieszkaniowych oraz na terenie kompleksu narciarskiego projekt zmiany planu ustala stosowne dopuszczalne normy hałasu.

Dla terenów U oraz Uusn ustalono „zakaz lokalizacji usług, stanowiących przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko”.

W planie jest nakaz stosowania dla celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii.

Poza zapisami planu miejscowego, także sama realizacja inwestycji, będzie miała pozytywny wpływ na zdrowie ludzi, w szczególności tych korzystających z ośrodka narciarskiego. To m.in.:

- zwiększenie ilości posterunków GOPR co pozwoli na udzielanie szybszej i efektywniejszej pomocy ratowniczej w razie wypadków,
- użycie armatek do śnieżenia o znacznie niższej uciążliwości akustycznej, od obecnie wykorzystywanych,
- zmniejszenie ilości pojazdów mechanicznych – motocykli crossowych, quadów, samochodów terenowych, poruszających się (obecnie w bardzo dużej ilości) po drogach leśnych i terenach otwartych, głównie w porze letniej, co zagraża bezpieczeństwu turystów pieszych.
- Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki

Inwestor powinien m.in. zakazać grodzenia nieruchomości, z wyjątkiem elementów związanych bezpośrednio z bezpieczeństwem użytkowania tras narciarskich, wyciągów i towarzyszących im urządzeń.

W planie:

- nakaz stosowania dla celów grzewczych i technologicznych mediów nie powodujących przekroczenia standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska (np. gaz ziemny, energia elektryczna, olej opałowy, drewno), bądź systemów ogrzewania opartych na odnawialnych źródłach energii,
- W zakresie ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku:
 - 1) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: USN, USS, USNs 01, UT, USR, TKusn - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
 - 2) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi: MN, MNtk, MNusn - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - 3) dla terenów oznaczonych symbolem literowym MN/U 01 - jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
 - 4) dla terenów oznaczonych symbolem literowym RMa - jak dla terenów zabudowy zagrodowej.
- zakaz grodzenia nieruchomości, z wyjątkiem elementów związanych bezpośrednio z bezpieczeństwem użytkowania tras narciarskich, wyciągów i towarzyszących im urządzeń.
- nakaz realizacji oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy narciarskie;
- dla terenów U oraz Uusn ustalono „zakaz lokalizacji usług, stanowiących przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko”.

VIII.10. Zaopatrzenie w media

w wodę:

- z wodociągowej miejskiej sieci rozdzielczej,
- dopuszczenie zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć wód

w energię elektryczną: poprzez istniejące i projektowane stacje transformatorowe SN/nN, liniami napowietrznymi lub kablowymi podziemnymi niskiego napięcia,

w ciepło: ogrzewanie budynków w oparciu o indywidualne rozwiązania, wykorzystujące proekologiczne wysokosprawne źródła energii, charakteryzujące się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;

odprowadzenie ścieków sanitarnych:

- a) do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
- b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo do czasu wybudowania kanalizacji sanitarnej ogólnie miejskiej,
- c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;

odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych z terenów zabudowanych:

- a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań (np. studni chłonnych), z zastrzeżeniem §7 ust.2 pkt.3 i 4,

b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych.

W celu realizacji nowoczesnego systemu zaśnieżania narciarskich tras zjazdowych niezbędne będzie wykonanie prac służących realizacji zbiornika dla wody na Hali Skrzyczneńskiej oraz sieci wodociągowej wraz z infrastrukturą.

VIII.11. Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w obszarze wykorzystywanym turystycznie w postaci pieszych szlaków górskich, kolejki krzesełkowej, schroniska turystycznego.

Zmiana planu generalnie nie wprowadza do obszaru zmian w przeznaczeniu i sposobie zagospodarowania. Modernizuje istniejące zainwestowanie oraz je częściowo poszerza, rozbudowując tym samym ofertę sportowo – turystyczną.

Zakres oddziaływania przedsięwzięcia nie wykracza poza jego granice. W bezpośrednim sąsiedztwie obiektem o tym samym charakterze jest kompleks rekreacyjno – narciarski w obrębie stoków góry Skrzyczne (w zarządzie Centralnego Ośrodka Sportu). Jednak z uwagi na modernizację i rozbudowę obiektów już od dziesięcioleci istniejących oraz sąsiadujących z sobą dotychczas, nie przewiduje się dodatkowej kumulacji uciążliwości związanych z funkcjonowaniem ośrodka.

Połączenie kompleksów narciarskich będzie funkcjonowało jedynie w jednym kierunku, prowadzącym ze Skrzycznego w rejon Małego Skrzycznego, za pośrednictwem tras USN08 oraz USN07. Nie należy zakładać intensywnego ruchu narciarskiego na tym kierunku, głównie z uwagi na bardzo różną charakterystykę ośrodków i skierowanie ofert do różnych grup narciarskich (Skrzyczne posiada trasy sportowe dla narciarzy zaawansowanych i ekspertów, którzy najczęściej nie będą zainteresowani nastawionym na rodziny Szczyrkowskim Ośrodkiem Narciarskim).

Ewentualną kumulację oddziaływań minimalizują:

- rezygnacja z kilku tras i wyciągów, które umożliwiał dotychczas obowiązujący plan miejscowy,
- znaczna modernizacja ośrodka – wyciągów i pozostałej infrastruktury.

Inwestycja, traktowana całościowo, nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie Szczyrku, oddziaływania projektowanej zmiany miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

IX. Ocena zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenu z przepisami prawa

IX.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W projekcie planu starano się uwzględnić uwarunkowania ekofizjograficzne wynikające z „Opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A,B,C,D1,D2,D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko-Biała maj 2004) a także z materiałów zbieranych w celu wykonania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Na etapie wykonywania niniejszej prognozy wprowadzono do rysunku i zapisów planu większość niezbędnych, proponowanych zapisów, pozwalających spełnić wymogi przepisów ochrony środowiska.

IX.2. Zgodność z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska

Analizując przedmiotowy plan można powiedzieć, że zasadniczo został on sporządzony zgodnie z zasadami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawnych, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk.

Zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami planu oraz jego wprowadzeniem w życie, polegają na sprecyzowaniu odpowiednich zapisów ochronnych. Jednak całkowita zgodność oraz wyeliminowanie uciążliwości nie jest możliwe.

IX.3. Ocena proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania a pozostałymi terenami

Projekt planu określa także minimalne, możliwe do realizacji powierzchnie biologicznie-czynne.

Wzięto pod uwagę występowanie obszarów prawnie chronionych (Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, obszar Natura 2000) oraz odległości od innych obszarów objętych ochroną prawną oraz cennych przyrodniczo.

X. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z Zasobów*, *Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020* i *Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej*.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu oraz urealnieniu cen;
7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności Unii w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;
- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wszystkich wód w Unii Europejskiej do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone

zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r., który do dnia dzisiejszego nie został spełniony. Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne.

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Terenu Szczyrku należy do regionu wodnego Górnej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nie osiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionach wodnych Górnej Wisły wyznaczono w obszarze gminy Szczyrk obszar (SCWP) oznaczony jako GW 0104 – Soła od zb. Tresna do zb. Czaniec wraz z nim. Wody te nie zostały uznane za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych.

Dla wód uznanych za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych w planach gospodarowania wodami w przyszłości zostaną wyznaczone dodatkowe działania naprawcze.

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych –konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZK:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera też wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położona jest gmina Brzeszcze zaliczony został do „obszarów górskich”, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania: „Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzech nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania z terenów przykorytowych i za stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie).

W ramach „Eksperckiego projektu koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2033” identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz dziewięć obszarów o znaczeniu międzywojewódzkim. Jednym z nich jest obszar „Karpaty”, w obrębie którego położone jest miasto Szczyrk. W obszarze problemowym Karpat zidentyfikowano: erozję gleb, zagrożenia osuwiskowe, presję urbanizacyjną i turystyczną oraz konflikty z ochroną przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe, słabą dostępność wewnętrzną regionów turystycznych.

W obszarze Karpat wskazano także problemy charakterystyczne dla obszaru problemowego określonego jako „Dolina Wisły” (pas obszaru ciągnącego się po obu stronach rzeki Wisły) zaliczając tutaj: zagospodarowanie terenów zalewowych, brak przepraw mostowych, rozwiązanie problemu kaskadyzacji, zachowanie cennych obszarów przyrodniczych, zaostrzenie standardów budowlanych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

XI. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Fragmenty partii szczytowych obszaru objętego projektem planu położone są w obszarze Natura 2000.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenów i ich zagospodarowanie (projektowane przedsięwzięcie) nie będą mieć wpływu na stabilność, integralność oraz stan zachowania obszaru Natura 2000. Dokonano starań aby zapisy planu umożliwiające realizację

inwestycji brały pod uwagę konieczność wprowadzenia możliwie dużych ograniczeń służących ochronie obszaru Natura 2000.

Zagadnienie dotyczące wpływu na obszary Natura 2000 zawarto min. w artykule „Wyjaśnienie pojęć: rozwiązania alternatywne, konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, środki kompensujące, ogólna spójność, opinia komisji” zamieszczonym na stronie internetowej natura2000mos.gov.pl.

Do środków kompensujących zalicza się:

- środki łagodzące w *szerokim znaczeniu* to działania mające na celu ograniczenie do minimum lub nawet wykluczenie negatywnego oddziaływania na obszar, które może zaistnieć na skutek realizacji planu lub przedsięwzięcia. Działania te stanowią integralną część dokumentacji planu lub przedsięwzięcia,
- środki kompensujące w *ścisłym znaczeniu* są to środki niezależne od przedsięwzięcia (w tym od wszelkich powiązanych działań łagodzących). Ich celem jest kompensacja negatywnych skutków planu lub przedsięwzięcia, tak by zachowana została ogólna spójność ekologiczna sieci Natura 2000.

Środki kompensujące nie mają na celu umożliwienia realizacji planów lub przedsięwzięć przy uniknięciu zobowiązań wynikających z art. 6. Środki takie powinno się rozpatrywać dopiero po stwierdzeniu negatywnego wpływu planu/przedsięwzięcia na integralność obszaru Natura 2000.

Właśnie ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są m.in. jednym z rozwiązań mającym na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko oraz integralność tego obszaru. Stanowi jeden ze sposobów zapobiegania negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Ustalenia zawarte w tym dokumencie wprowadzają ład przestrzenny, uwzględniając potrzebę ochrony poszczególnych elementów środowiska. W wyniku analiz zagrożeń dla ludzi oraz środowiska w projekcie uwzględniono występujące ograniczenia i uciążliwości, wprowadzono zapisy pozwalające na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań.

Za niezbędne uznano ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kształtowanie zagospodarowania w sposób tworzący warunki dla bardziej zrównoważonego rozwoju przestrzennego. Umożliwia się racjonalne użytkowanie terenów o wysokich walorach środowiska przyrodniczego i równocześnie atrakcyjnych dla rozwoju rekreacji i turystyki.

XII. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja projektu planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko. Wszelkie oddziaływania związane z wprowadzonym zagospodarowaniem ograniczone będą do granic terenu objętego zmianą.

XIII. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych”.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa:

- o jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- o występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęte jest także miasto Szczyrk, co wydaje się wystarczające.

Przedsięwzięcie nie wymaga analizy porealizacyjnej ani monitoringu na etapie eksploatacji. Utrzymanie ośrodka narciarskiego powinno odbywać się zgodnie z ogólnymi zasadami przyjętymi w gminie.

XIV. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowany projekt techniczny modernizacji i rozbudowy ośrodka narciarskiego to wariant w zrównoważony sposób ingerujący w teren i środowisko, najbardziej racjonalny. Brak jest możliwości wyznaczenia racjonalnego alternatywnego wariantu przedsięwzięcia, korzystnego dla środowiska a równocześnie uzasadnionego ekonomicznie i w kontekście korzyści dla miasta, regionu i przede wszystkim korzystających z ośrodka.

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Na etapie prac koncepcyjnych rozważono wiele możliwych opcji, wybierając ostatecznie najkorzystniejszą z nich.

XV. Podsumowanie i streszczenie oraz wnioski

1. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta Szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego – uchwała Rady Miejskiej w Szczyрку Nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu.
2. Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie skutków uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzenia planu - wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa oraz sformułowanie warunków realizacji projektowanych ustaleń planistycznych dla zachowania równowagi przyrodniczej i minimalizacji ewentualnych skutków ujemnych.
3. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu planu miejscowego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Bielsku-Białej.
4. Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach 6 i 7 niniejszej prognozy.
5. Plan miejscowy będzie w dniu uchwalenia zgodny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk.
6. **Podstawowym celem przedmiotowego planu jest konieczności modernizacji oraz planów rozbudowy ośrodka, mających na celu przywrócenie najlepszej tradycji narciarskich w Szczyрку. Planuje się stworzenie nowoczesnego i atrakcyjnego ośrodka na europejskim poziomie. ZASADNICZE PRZEZNACZENIE WIĘKSZOŚCI TERENU NIE ULEGNIE ZMIANIE.**
7. **Teren objęty zmianą planu jest już silnie przekształcony antropogenicznie na dominującej części opracowania i od lat obciążony penetracją turystyczną. Wieloletnia eksploatacja ośrodka narciarskiego doprowadziła do szeregu intensywnych zmian w środowisku. Do ważniejszych z nich należy ograniczenie w funkcjonowaniu korytarzy ekologicznych, wpływ na możliwość wykorzystania terenu przez dziko żyjące zwierzęta jako miejsca ich stałego bytowania. Systemy naśnieżania funkcjonują już od lat i podlegać będą jedynie modernizacji. Ośrodek narciarski powstał dużo wcześniej niż nastąpiło ustanowienie obszaru Natura 2000 a co za tym idzie znane były oddziaływania związane z funkcjonowaniem ośrodka narciarskiego na tym terenie. Planowana modernizacja nie wpłynie na zmianę stanu obecnego, nie wystąpią znaczące negatywne oddziaływania na przyrodę obszaru.**
8. **Obecnie obowiązujący miejscowy plan daje prawną możliwość rozbudowy ośrodka a tym samym generowania jeszcze większych przekształceń środowiska.**
9. **Projekt zmiany planu wprowadza szereg ograniczeń w stosunku do możliwości wynikających z obecnie obowiązującego planu, co skutkuje ograniczeniem negatywnych skutków dla środowiska przyrodniczego w stosunku do tych jakie wynikałyby z możliwości inwestycyjnych jakie daje obecnie obowiązujący plan. Są to m.in. (szczegółowo opisane w rozdziale VII.3):**
 - likwidacja części tras narciarskich i wyciągów dopuszczonych planem obecnie obowiązującym,
 - użycie wyciągów narciarskich o nowoczesnych technologiach,
 - wprowadzenie nowoczesnego systemu śnieżenia tras zjazdowych, znacznie zmniejszającego hałas z tym związany,
 - likwidacja oświetlenia dotychczas „nocnej” trasy zjazdowej (tzw. Golgota) oraz wprowadzenie na trasach w rejonie Czyrnej, nowoczesnego, kierunkowego oświetlenia,
10. **Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia Raportu o**

oddziaływaniu na środowisko na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).

11. W projekcie ustalono odpowiednie zapisy ochronne dotyczące m.in. zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zagospodarowania terenu.
12. Obszar objęty planem to w części tereny biologicznie czynne użytkowane dotychczas jako narciarskie trasy zjazdowe oraz obszar bezpośrednio z nimi sąsiadujący (po obu stronach). Projektowana realizacja ustaleń planu wpłynie fragmentarycznie na przekształcenie powierzchni ziemi – wykonane zostaną prace niwelacyjne – nasypy, umocnienia skarp itp.
13. **W ramach prognozy wykazano wiele korzystnych dla środowiska zmian, w porównaniu ze stanem istniejącym oraz możliwościami jaki daje obecnie obowiązujący dla tego obszaru plan miejscowy.** Są to m.in. (szczegółowo opisane w rozdziale VII.3):

- likwidacja części tras narciarskich i wyciągów dopuszczonych planem obecnie obowiązującym,
- użycie wyciągów narciarskich o nowoczesnych technologiach,
- wprowadzenie nowoczesnego systemu śnieżenia tras zjazdowych, znacznie zmniejszającego hałas z tym związany,
- likwidacja oświetlenia dotychczas „nocnej” trasy zjazdowej (tzw. Golgota) oraz wprowadzenie na trasach w rejonie Czyrnej, nowoczesnego, kierunkowego oświetlenia,
- wprowadzenie na teren ośrodka odpowiedniej ilości, w stosunku do liczby korzystających, posterunków GOPR.

14. Przeanalizowano w ramach rozdziału VIII.6 wpływ na zinwentaryzowane rośliny objęte ochroną gatunkową (goryczkę trojeściową, ciemnyżycę zieloną, widłaka goździstego) . W ramach projektu planu przeanalizowano wszystkie możliwości lokalizacji inwestycji i wybrano pod tym względem możliwie najkorzystniejszą opcję.

W przypadku konieczności prowadzenia prac na ich stanowiskach, które doprowadzą do przekształcenia szaty roślinnej, konieczne będzie uzyskanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych, wydawanego na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Pozwolenie takie należy uzyskać w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

W stosunku do gatunków roślin objętych ochroną prawną można zaproponować ich przesadzenie w inne miejsce gdzie warunki siedliskowe są odpowiednie. Można też zaproponować kompensację negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia, np. wykonanie nasadzeń drzew na obszarach po wiatrolomach. Kompensacja przyrodnicza jest możliwa do ustalenia na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Najważniejszym z działań wydaje się podjęcie próby przesadzenia okazów widłaka goździstego z terenu TKo03 w miejsca bezpieczne. Na pozostałe z roślin chronionych ustalenia planu nie będą miały negatywnego wpływu.

15. **Omawiany teren należy do cennych przyrodniczo, objętych ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny oraz fragmentarycznie – obszaru Natura 2000 (Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005).** Położony jest w otoczeniu obszarów bogatych w liczne formy ochrony przyrody i krajobrazu, o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Odległość od pozostałych form ochrony przyrody, jak pomniki przyrody żywej i nieożywionej (jaskinie), rezerwatów i pozostałych – jest znaczna.

16. **W trakcie prowadzonych badań nie stwierdzono występowania siedlisk dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000 w obrębie planowanego przedsięwzięcia, poza siedliskiem w rejonie Hali Pośredniej, o składzie i strukturze wskazującym na możliwość występowania kwaśnej buczyny górskiej, co wykazano w inwentaryzacji oraz przywołano w rozdziałach VI.9 oraz VIII.6 niniejszej prognozy.**

W lokalizacji w rejonie Hali Pośredniej (7UT 01, TK 12) zlokalizowano zbiorowisko składem i strukturą najbardziej zbliżonymi do kwaśnej buczyny górskiej. W związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia zniszczone zostanie około 0,8ha tego typu siedliska na obszarze Natura 2000 Beskid Śląski.

17. **Występowanie form ochrony przyrody oraz obszarów cennych uwzględniają ustalenia planu. Nie przewiduje się znacznego wpływu realizacji na ustanowione i oraz proponowane formy ochrony przyrody. Funkcja i przedsięwzięcie istnieją już w tym terenie od dziesięcioleci. Unowocześnienie infrastruktury technicznej może służyć poprawie ich stanu.**

18. **Prognozuje się, że proponowane w projekcie zmiany planu i planu działania - nie będą docelowo znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.**

19. **Ustalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego nie wpływają na zwiększenie oddziaływania na obszar Natura 2000 w zakresie gospodarki leśnej. Nie ingerują bowiem zarówno w plan urządzenia lasów, jak i nadrzędne przepisy odrębne Ustawy o lasach. Brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin**

i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG wykazany został w ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r”.

- 20. Obszar opracowania jest położony w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie korytarzy ekologicznych, zwartych, powiązanych ze sobą obszarów leśnych oraz w nieznacznej odległości od korytarzy ekologicznych związanych z dolinami rzek (dolina rzeki Żylica), pełniących ważną rolę w systemie powiązań przyrodniczych kraju i regionu.**

Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Obszar inwestycji objęty jest częściowo korytarzami ekologicznymi – ponadregionalnym: Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego a także w części północno-zachodniej wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych. W ramach rozdziału VIII.6 przytacza się argumentację dowodzącą, że projektowana modernizacja i rozbudowa istniejącego ośrodka narciarskiego, nie wpłyną na funkcjonowanie powiązań ekologicznych, w tym korytarzy ekologicznych.

- 21. W ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne.**

Wnioskiem o zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne objętych zostanie:

- ok. 35,5 ha lasów należących do Skarbu Państwa,
- ok. 12,2 ha lasów należących do osób prywatnych

Rzeczywista powierzchnia wycinki będzie znacznie mniejsza, co wykazano na str. 38 prognozy.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. W ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha, z czego 4,81 ha znajduje się w prawobrzeżnej części zlewni Żylicy w granicach miasta Szczyrk. W najbliższym czasie Nadleśnictwo planuje także zalesienie ok. 60 a terenu położonego bezpośrednio na zachód, w obrębie Góry Skrzyczne.

Jako działanie minimalizujące proponuje się dosadzenie na skraju nowo powstałej ściany lasu gatunków rodzimych (zgodnych z danym siedliskiem) tworzących podszyt tak aby ograniczyć wpływ warunków atmosferycznych na odsłonięty drzewostan i zminimalizować oddziaływanie na krajobraz.

Proponuje się przeanalizowanie przez Inwestora możliwości wykonania rekompensat przyrodniczych na terenie lasów prywatnych położonych m.in. w Szczyrku-Biłej oraz sąsiadującej ze Szczyrkiem – gminą Lipowa.

- 22. Teren wyróżnia się bardzo cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.**

Częściowa zmiana krajobrazu naturalnego w rejonie planowanego przedsięwzięcia z uwagi na istniejące już zagospodarowanie terenu nie wpłynie znacząco na zmianę kompozycji widokowej, o czym mowa w rozdziale VIII.7, gdzie podkreśla się pozytywny wpływ, m.in.:

- **zwiększenie atrakcyjności wizualnej i estetyki przestrzeni poprzez odnowienie i modernizację ośrodka wraz z infrastrukturą, realizację obiektów w naturalnej kolorystyce,**
- **możliwe ograniczenie wysokości obiektów, w ramach prac nad projektem i procesu uzgadniania oraz opiniowania planu, poprzez m.in. wprowadzenie nowoczesnych rozwiązań, jak schowanie pod powierzchnią terenu garaży dla kolejki, co pozwoli na zachowanie pełnej widokowości linii grzbietowej w obrębie Małego Skrzycznego.**

- 23. Nie zachodzą żadne negatywne oddziaływania na elementy zachowanego dziedzictwa kulturowego. W planie ustalono wymogi dotyczące jego ochrony.**

- 24. Z punktu widzenia ochrony środowiska przed hałasem - teren zmiany należy do terenów chronionych przed hałasem – terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów mieszkaniowo-usługowych, terenów zabudowy zagrodowej. Takie ustalenie znajduje się w zapisach planu. Do zaśnieżania powinny zostać użyte nowoczesne armatki śnieżące, tzw. lance, które mają znacznie mniejszy poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m), niż dotychczas używane armatki wentylowane. Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny inwestycji powstałej na podstawie planu miejscowego, w stosunku do stanu istniejącego.**

- 25. W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego oraz wód - wprowadza się odpowiednie zapisy w uchwale.**

- 26. W ramach położenia w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 348 "Beskid Śląski" - wymagającego najwyższej ochrony zasobów wodnych – wprowadzono w uchwale informację.**

27. W ramach realizacji ustaleń zmiany planu i planu konieczna będzie rozbudowa sieci infrastruktury technicznej (głównie wodociągowej i energetycznej). Prognozuje się brak wpływu na środowisko przyrodnicze niniejszego elementu inwestycji.
28. **W obszarze planu nie dopuszcza się instalacji związanych z odnawialnymi źródłami energii.**
29. **Dopuszczenie na badanym terenie przedmiotowej inwestycji, nie spowoduje powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.**
30. **Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami (trasy narciarskie w obrębie góry Skrzyczne), oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze, co uargumentowano w ramach rozdziału VIII.11.**
31. Obszary sąsiednie oraz znajdujące się w najbliższej okolicy dla terenu zmian to głównie porośnięte lasami grzbiety Beskidu Śląskiego. W obrębie stoków góry Skrzyczne zlokalizowana jest zabudowa i zainwestowanie turystyczno – sportowe oraz telewizyjna stacja nadawcza. Obszar schodzi aż do doliny Żylicy, która jest zagospodarowana głównie zabudową mieszkalną, pensjonatowo – hotelową.
32. Biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju, można powiedzieć, że w tworzonej planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego starano się wprowadzić zapisy minimalizujące negatywne skutki wprowadzenia nowego zagospodarowania na środowisko.

Można powiedzieć, że w projekcie planu generalnie starano się zawrzeć wszystkie wynikające z potrzeb ochrony środowiska i możliwe do realizacji warunki zagospodarowania terenu oraz zapisy ochronne i zasady zaopatrzenia w media, biorąc pod uwagę zasadę zrównoważonego rozwoju. Dzięki uwzględnieniu wniosków płynących z wykonanego opracowania ekofizjograficznego, oraz roboczej wersji sporządzanego aktualnie „Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia..” a także potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie negatywnych skutków, ustalenia planu nie spowodują istotnego zwiększenia uciążliwości dla środowiska i zdrowia ludzi. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy istotnie stanu środowiska, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Szczegółowa analiza wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego wraz z przedstawieniem metod prowadzenia działań inwestycyjnych i wynikającymi z nich zobowiązaniami inwestora a także sposoby rekultywacji, są wykonywane na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), w ramach Raportu, o którego uzgodnienie zakresu inwestor zwraca się uprzednio, m.in. do właściwego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Analizując przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można stwierdzić, że właściwie określono w nim rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Stwierdzić należy, że plan, wprowadzając zmiany w stosunku do stanu istniejącego a tym samym uciążliwości dla środowiska i jego ekosystemów, może je minimalizować, przy zachowaniu wytycznych obowiązujących przepisów szczególnych.

Prognozuje się, że realizacja proponowanego planu nie będzie znacząco, negatywnie oddziaływać na środowisko, nie spowoduje powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym, bądź mogących mieć wpływ na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 (a także ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody. Nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodującym negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie.

Nie stwierdzono istotnych przeszkód z zakresu Prawa ochrony środowiska, które powinny stanąć na drodze realizacji przedsięwzięcia.

XVI. Bibliografia

XVI.1. Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk obejmującego swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta i granicach obszarów A, B, C, D1, D2, D4, wyznaczonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z wyłączeniem terenów położonych w strefach 5.2 i 6.2” (ELKO-EKO, Bielsko – Biała maj 2004),
- 2) „Inwentaryzacja terenu objętego zmianą miejscowego plany zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu miasta szczyrk obejmującego tereny położone w rejonie Pośredniego, Soliska, Czyrnej, Małego Skrzycznego oraz części zachodniej stoku Skrzycznego – Uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku nr LXII/329/2014 z dnia 28 sierpnia 2014r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu” (ECO-CONSULT, wrzesień 2015r.).

- 3) Wnioski złożone do opracowywanej zmiany planu miejscowego,
- 4) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 5) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urzędnictwa Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” (BULiGL, 2009),
- 6) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 7) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 8) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 9) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 10) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
- 11) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 12) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,
- 13) „Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce” (OTOP, 2010r.),
- 14) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
- 15) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
- 16) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
- 17) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
- 18) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysłajek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.),
- 19) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
- 20) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 21) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 22) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2009r.” Katowice, 2010r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 23) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim w 2007r.”, Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Katowicach, luty 2008r.,

XVI.2. Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami),
2. Ustawa z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych ustaw (Dz.U. poz. 1101)
3. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2015r. poz. 199, tekst jednolity)
4. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz. 1235 z późn. zmianami),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010r. Nr 102 poz. 651 z późn. zmianami),
6. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
7. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 z późn. zmianami)
8. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz. 1237)
9. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2014r. poz. 1153),
10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. z 2015r. poz. 460 z późniejszymi zmianami),
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)
12. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz. 145),
13. Ustawa o zmianie Ustawy prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 5 stycznia 2011r. (Dz.U. z 2011r. Nr 32 poz. 159),
14. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
15. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 237, poz. 1657),
16. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2015r. poz. 196),
17. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856)
18. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. z 2014 poz. 621 z późniejszymi zmianami)
19. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2014 poz. 1789 z późniejszymi zmianami),
20. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013 poz. 21 z późniejszymi zmianami),
21. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013 poz. 1399 z późniejszymi zmianami),
22. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2015r. poz. 139 tekst jednolity),
23. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z 2001r. Nr 97, poz. 1051 z późniejszymi zmianami)
24. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2015r. poz. 880 tekst jednolity),
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz. 1298),
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. (Dz. U. z 2012r. poz. 1031)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2014r. poz. 1348)
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz.

- 1408)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
 33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
 34. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
 35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z 2008r. Nr 82, poz. 501 tekst jednolity)
 36. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
 37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
 38. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
 39. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
 40. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
 41. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
 42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
 43. Rozporządzenie Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.